

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 41^{ΟΥ} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 80

Ένας αντι-μελοδραματικός μεξικανός σκηνοθέτης.

του Σωτήρη Ζήκου

Και μελοδραματικός και αντί. Ο πιο εύστοχος χαρακτηρισμός για το έργο του, των τελευταίων τουλάχιστον χρόνων, είναι: **τρομακτικό μελόδραμα**. Μεξικό-πέλο βεβαίως. Που μετακινούμενος από την αρχή και για χρόνια σε όλα σχεδόν τα κινηματογραφικά είδη θα καταλήξει σ' αυτό. Η συνάντηση με την σεναριογράφο και σύζυγό του Paz Alicia Garcíadiego υπήρξε καθοριστική σ' αυτήν την (επι)στροφή της καριέρας του. Η πολυσυζητημένη επιρροή του από τον Μπουνιουέλ, επειδή αυτόν μόνο ξέραμε εμείς, δεν νομίζω ότι έχει τόση πολλή σημασία. Σημασία έχει μάλλον το αίμα που τρέχει στις φλέβες του, αυτή η σκοτεινή, υπερβολική, απαισιόδοξη, ανάλαφρη και συνάμα βαριά, μεξικάνικη φύση του, και το πώς μπόρεσε να εκφραστεί μέσα από αυτήν.

Πρόκειται για ένα δημιουργό που, όπως έχει ο ίδιος ομολογήσει, είναι φύσει απαισιόδοξος, με μια απόλυτη, σχεδόν κωμική έλλειψη χιούμορ. Ίσως για αυτό ο κόσμος των ταινιών του είναι τόσο τρομακτικός. Ο απροετοίμαστος θεατής μπορεί να σοκαριστεί στην πρώτη επαφή, όπως συνέβη σε μένα με το *Βαθύ κόκκινο*. Οι ήρωες του είναι άνθρωποι γήινοι, έρμαιοι των παθών τους, που όταν βρεθούν σε συνθήκες πίεσης ή αλλοπρόσαςσες καταστάσεις χάνουν την "ανθρωπιά" τους. Καμιά φορά σ' ένα τέτοιο τρομακτικό βαθμό, που δεν ξέρεις αν πρέπει να κλάψεις ή να γελάσεις μ' αυτούς. Αμφιδυμικοί, "βίαιοι, βρώμικοι και κακοί", αλλά και αδύναμοι, ανόητοι, αυτοκαταστροφικοί. Δίχως όρια. Σαν υπάρξεις γυμνές. Αποκαλυπτικές της ανάποδης μεριάς της ανθρωπίνης φύσης. Εγκλεισμένοι συνήθως στον στενό ορίζοντα μιας οικογένειας, μιας ένδειας ή μιας παράφορης σχέσης. Παθιασμένοι και απελπισμένοι. Το πιο τρομακτικό όμως είναι ότι αυτοί παράξενοι - για μας, ήρωες του Ριπστάϊν, εμφανίζονται μέσα στο σύστημα αναφοράς του κόσμου των ταινιών του σαν απόλυτα φυσιολογικοί - για αυτούς και τους άλλους χαρακτήρες. Και για αυτό και αντιμελοδραματικοί, όπου το σχήμα του καλού και του κακού τείνει να εξαφανισθεί. Και εκεί νιώθεις να ανατριχιάζεις, καθώς βουλιάζεις με μια νωδρόπτα στους

ρυθμούς, στην ατμόσφαιρα αυτού του κόσμου, και γίνεσαι μέρος του. Καθώς ανακαλύπτεις ότι είσαι κι εσύ σαν κι αυτούς. Γιατί το θέμα είναι πάντα ο εγκλεισμός. Όταν ο ορίζοντας της ζωής είναι κλειστός, το παράλογο: ο φόβος, η αιμομιξία, η αυτοκτονία, δεν είναι η δεύτερη και κρυμμένη, αλλά η πρώτη μας φύση.

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Φοβού τους Έλληνες (σελ. 8)

του Τζον Τατούλις • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Ο Λάκης Λαζόπουλος εμφανίζεται επιτέλους στη μεγάλη οδό, χάρη στο *Φοβού τους Έλληνες* του ομογενούς Γιάννη Τατούλη (ή Τζον Τατούλις, όπως αποκαλείται στην Αυστραλία). (ώρα προβολής 11:30-Αγγλικοί υπότιτλοι)

Πολαρόνι (σελ. 8)

του Άγγελου Φραντζή • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Ο νεαρός σκηνοθέτης υπογράφει μια πρωτότυπη νεανική ταινία με πρόσωπα πραγματικά (παίζουν με το όνομα και το επίθετό τους), φωτογραφίζοντας τη ζωή, τους προβληματισμούς, τις συζητήσεις και την απεγνωσμένη τους προσπάθεια να επικοινωνήσουν. (ώρα προβολής 13:30-Αγγλικοί υπότιτλοι)

Περιμένοντας τον Μεσσία

Esperando al Mesías (σελ. 6)

του Ντάνιελ Μπούρμαν (Ιταλία-Αργεντινή-Ισπανία, 2000) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ο άνθρωπος που υπέγραψε την παραγωγή του *Garage Olimpo*, του πολιτικού δράματος που απέσπασε περισσότερα από 20 διεθνή βραβεία, ανάμεσα τους και τον περσινό Αργυρό Αλέξανδρο, μας φέρνει φέτος τη δική του ταινία. (ώρα προβολής 15:30)

Το σπίτι του Κάιν (σελ. 8)

του Χρήστου Καρακέπελη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Ο Χρήστος Καρακέπελης ρίχνει στο "Σπίτι του Κάιν" το βλέμμα του σε έξι τύπους, κλεισμένους στη φυλακή, που δεν παύουν να επιστρέφουν νοερά στα μέρη που τους σημάδεψαν. (ώρα προβολής 18:00)

Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος

Szczesliwy czlowiek (σελ. 6)

της Μαουγκορζάτα Σουμόφσκα (Πολωνία, 2000) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Μια γυναίκα εισβάλλει στην ασφυκτικά κλειστή σχέση ενός τριαντάχρονου άνδρα με την μητέρα του κι ένα περίεργο «παιχνίδι» αρχίζει μεταξύ τους. (ώρα προβολής 20:30)

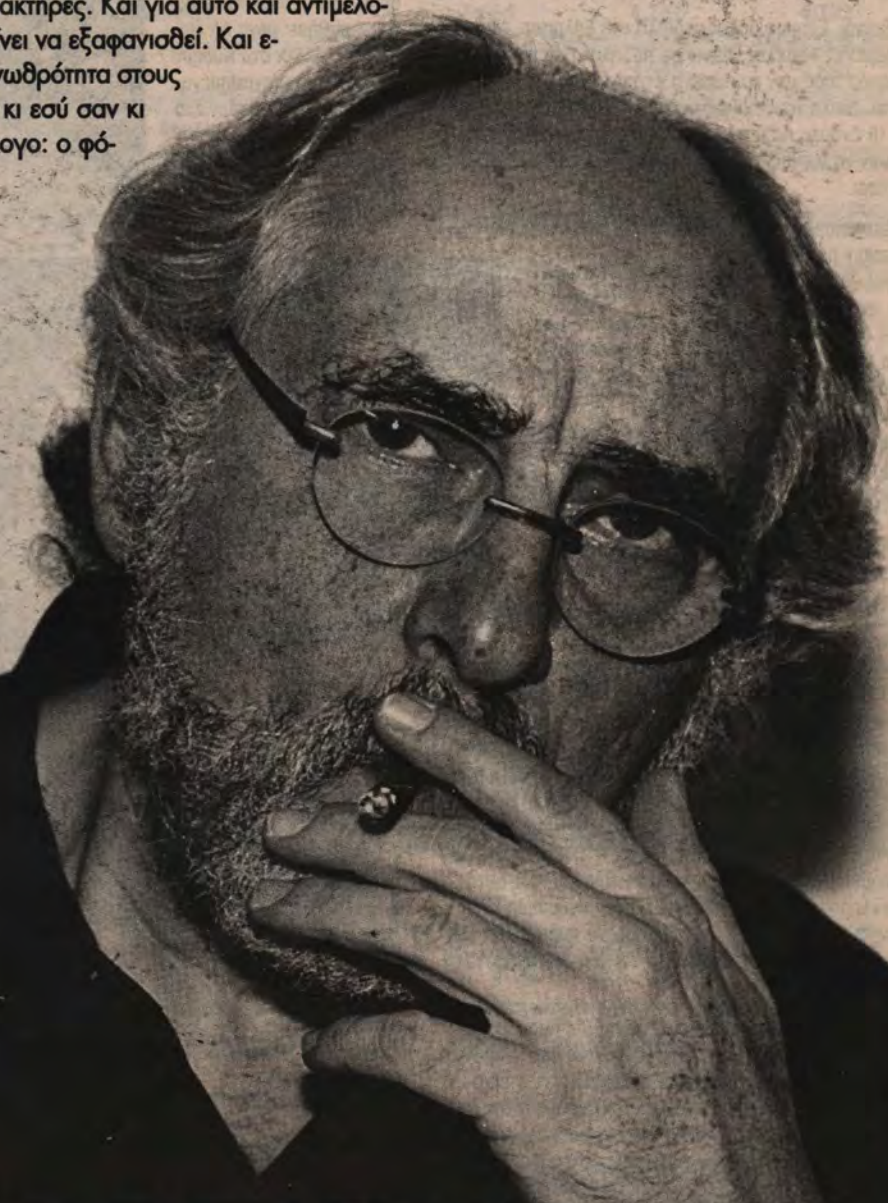
Εφήμερη πόλη (σελ. 8)

του Γιώργου Ζαφείρη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

Με θέμα την ιστορία ενός ταξιδιού, ο βραβευμένος σε ελληνικά και ξένα φεστιβάλ με τη μικρού μήκους ταινία του *Ισμαήλ* (1994), αλλά πρωτοεμφανιζόμενος στη μεγάλη μήκους ταινία, Γιώργος Ζαφείρης, προτείνει μια ποιητική διαδρομή στο μύθο και τη συνείδηση. (ώρα προβολής 23:00)

“Μ’ αρέσουν οι άνθρωποι που επιζούν. Οι περιθωριακοί ήρωες. Οι καταστάσεις και οι σκηνές όπου τα πλάσματά μου έχουν εξαντλήσει όλες σχεδόν τις δυνάμεις τους. Βρίσκονται στα πρόθυρα κάθε είδους κατάρρευσης. Και συνεχίζουν, συνεχίζουν, συνεχίζουν. Μ’ αρέσουν οι άνθρωποι που επιζούν...”

Arturo Ripstein

ARTURO RIPSTEIN

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

- 5 Ελένη Καραϊνδρου: η μουσική των εικόνων του Θόδωρου Αγγελόπουλου σε δύο συναυλίες στο Μέγαρο Μουσικής
- 6 Στην Αργεντινή έρχεται ο Μεσσίας και στην Πολωνία ανηழτείται η ελευθερία, στο Διεθνές Διαγωνιστικό
- 7 Για το γυναικείο σινεμά από το Ιράν μιλάει η Μαρζιγιέ Μουκινί και Ντίτο Τσιντσότζε, ένας Γεωργιανός στη Γερμανία
- 8 Τέσσερις ελληνικές ταινίες, δύο που έχουν ήδη προβληθεί και δύο νέες σήμερα στις επιλογές του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου

- 13 Για το ελεφαντίνο ρόμπε της κωμωδίας μιλάει ο Στράτος Τζίτζης και για το παραμύθισμά του με την κόμερσ ο Ρένος Καραλαμπίνης
- 14 Ιστορίες εναλλκώσεως στους Νέους Ορίζοντες και η βράβευση της Ανιές Βαρντά με Χρυσό Αλέξανδρο
- 15 Στα περίχωρα της παγκοσμιοποίησης κινούνται οι ήρωες του Μπονταντέμ Ντασγκούπτα
- 16-17 Η νεκρώνυση του Στρατάρχη Τίτο στη Βαλκάνια και Πανσέληνος και Στρατώνης από τη Ρωσία

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ, ΠΕΦΤΕΙ Ο ΠΕΥΚΟΣ ΚΑΤΩ.

• Σκηνή: Έρμος δρόμος, δίπλα στη θάλασσα. Μαυροφορεμένες κοπέλες, πάνω σε ποδήλατα, δαγκώνουν τα τσαντόρ τους μην τα πάρει ο αέρας. Ποδηλατούν με μανία. Δίπλα τους, εξαγριωμένοι άνδρες πάνω σε αλογα. Οι άνδρες προσπαθούν να πείσουν μια εκ των γυναικών να γυρίσει σπίτι της, γιατί ο άνδρας της θα τη χωρίσει.

• Δεν μπορώ να πω με βεβαιότητα αν η Marziyeh

Meshkini με την παραπάνω σκηνή θα μείνει στην ιστορία του κινηματογράφου, αν και τόση δύναμη και περιεκτικότητα σε κινηματογραφική εικόνα έχουμε να δούμε πολλά χρόνια, το σίγουρο πάντως είναι ότι η πανέμορφη Ιρανή σκηνοθέτης έχει γίνει το πρόσωπο του φετινού Φεστιβάλ. Και φυσικά όχι για την ομορφιά της. Αλλά, γιατί η ταινία της, *Τη μέρα που έγινα γυναίκα*, είναι η ταινία-αποκάλυψη της φετινής διοργάνωσης. Τι μάτια ήταν αυτά!

• Αν όλα αυτά που ζω τις τελευταίες μέρες δεν διαδραματίζονταν στο εκπληκτικό περιβάλλον που προσφέρουν οι προβλήτες του λιμανιού, είμαι σίγουρος ότι θα το σκεφτόμουν σοβαρά να μετακομίσω σε κάποιο απ' τα δρομάκια της Τεχεράνης ή στις ακτές του Περσικού κόλπου ή ακόμα και σε κάποια απ' τα βουνά του Ιρανικού Κουρδιστάν. Αν αληθεύει ότι η ταινία της Marziyeh Meshkini είναι η πρώτη της (σπουδαστική) ταινία, τότε θα αρχίσω να πιστεύω ότι η κινηματογραφική δημιουργία έχει σχέση με τα γονίδια και πως αυτά που κληρονομήσαμε εμείς οι Έλληνες έχουν μια κλίση στον τηλε-μνημοσύνη. Τι άλλο μπορώ να συμπεράνω μετά το σοκ που έχω πάθει βλέποντας μια τόσο κραυγαλέα αντίθεση.

• Ο θεσμός του Φεστιβάλ είχε πάντα μια παράδοση στις θετικές εκπλήξεις που προέρχονταν από το Ιράν -ας θυμηθούμε τις ταινίες του Κιαροστάμι, που είμασταν από τους πρώτους που τις απολαύσαμε ή την ταινία *Το μήλο*, την πρώτη ταινία της Σαμίρα Μαχλαμπάφ, αλλά, ποτέ μέχρι τώρα, οι εκπλήξεις αυτές, δεν αντιπαράβονταν με ταινίες μιας κινηματογραφίας που η μέχρι στιγμής πιο "φωτεινή" της στιγμή, κατά γενική ομολογία, είναι μια ταινία που η καλύτερη κριτική που έχει

Περάστε στο στούντιο, κύριε Ριποστάιν. Έφυγε, ο ραδιοερασιτέχνης αναρχικός Στεφανίδης. Ριπ: Αναρχικός; Να τον κάνω μυλόδρομο!

travelling

Τελούμε υπό καθεστώς λογοκρισίας; Εδώ Πρώτο Πλάνο... εδώ Πρώτο Πλάνο... εδώ Πρώτο Πλάνο...

γραφτεί για αυτήν ακούει στη λέξη: "συμπαθητική". Ευτυχώς τελικά που υπάρχει και ο Αγγελόπουλος.

• Για μια ένεση πατριωτισμού, όμως, σήμερα θα παρακολουθήσω μόνο *Μελισσοκόμο*, *Ταξίδι στα Κύθηρα* και φυσικά την αγαπημένη μου σειρά *Making of...* Στο χθεσινό επεισόδιο ο πανούργιος Τζέο καταφέρνει να βγάλει εις πέρας μια ριψοκίνδυνη αποστολή αντιμετώπισης.

Βίκυ: Φεύγω και δεν πρόκειται να με ξαναδεί! Μπορεί και να ξανάρθω, όμως... (λυπητερή μουσική)

αναγέννησης, διάθεσης για γιορτή, επαναστατικής ανησυχίας ενάντια στον εθισμό του κοινού στην τηλεοπτική αισθητική και ένα ισχυρό "κατηγορώ" στην υστερία γύρω απ' τα εισιτήρια, που λειτουργούν σαν λογοκρισία στη δημιουργική διάθεση των Ελλήνων σκηνοθετών. Έτσι εξηγούνται όλα. Βλέπεις οι Ιρανοί δεν έχουν να αντιμετωπίσουν τέτοιου είδους προβλήματα λογοκρισίας.

Τουνσέλ: Οίγος ευφραίνει καρδιάν... Άνδρά μοι ένεπεν μούσα πολύτροπον... Έστιν οὖν τραγωδία... Τι τινοςκώδε σφίξαι, ω Κέλεμεν; Χόρχε: Μολών λαβέ!

πιζοντας τη "Χερναία ύδρα" του εκκλησιαστικού κατεστημένου. Απορώ πώς τα νούμερα της τηλεθέας της είναι τόσο χαμηλά. Όλοι φαίνεται το ριζάτε στην κουλτούρα και στις ιρανικές ταινίες.

• Χθες πραγματοποιήθηκε και η συνέντευξη τύπου της Εταιρίας Ελλήνων Σκηνοθετών μέσα σε πνεύμα

Καλή ανατολίτισσα κυρία: Μήπως ξέρετε πού είναι η έξοδος; Έχω έρθει από πέρα εδώ. Ξέρω τον Αισχύλο, τον Σοφοκλή, τον Αριστοφάνη, τον Ρογκότη και άλλους αρχαίους...

για να βρεθεί η Δευτέρα που μας πέρασε στην προβολή της ταινίας *2000 + 1* στιγμές και παρακολούθησα τη Βίκυ Βολιώτη να λέει, πριν την προβολή της ταινίας, ότι δεν είχε να πει και πολλά για την ταινία, γιατί δεν την είχε δει ακόμα. Χθες, διάβασα στον "Άγγελιοφόρο" για μια μικρή γκάφα που έκαναν οι κοπέλες που συγκεντρώνουν τα ψηφοδέλτια για τα βραβεία κοινού, ζητώντας της να ψηφίσει για το φιλμ στο οποίο πρωταγωνιστούσε. Η ηθοποιός, σύμφωνα με την εφημερίδα, δεν έχασε το χιούμορ της και είπε, χαμογελώντας: "Έχω ψηφίσει γι' αυτή τη ταινία, εδώ και πολύ καιρό".

• Να επαναλάβω κύριε Διευθυντά κάτι από αυτά που έστειλε οργισμένος ο Ζερβός στις εφημερίδες; (Δ: Οχι, απαγορεύεται). Ωπ, λογοκρισία. (Δ: Να κοπεί κι αυτό). Ωχ..... Μήπως μπορώ για τον μικρομηκά που πήγε στο Γραφείο Τύπου και διαμαρτυρόταν γιατί βρήκε, λέει, τα περί Βίκυς κακοήθη; (Δ: Οχι, να πάει να τα πει στο Φεστιβάλ της Δράμας). Διαμαρτύρομαι εντόνως. Για τη Βίκυ μήπως μπορώ; (Δ: Για τελευταία φορά).

• Προχθές στο πάρτυ της Αποθήκης Γ έγινε χαμός. Κόσμος πολός, στριμωξίδι, χορός, αγκαλιάσματα, φιλήματα, πιεστές, ζέστη, ζαλούρα, πρόωρες αποχωρήσεις (που οδήγησαν μερικά κουρασμένα κορίτσια στο Γκαλερί): οι Μαρίες, η Ελένη, η Εύη, η Αταλάντη, η Ισαβέλλα, η Τίτη κ.ά. Έμειναν μέχρι αργά η Φρεσκαδίτσα, ο Μήτσος (ΕΓΩ!!!-παρέμβαση του ατελιέ), η Έλενα, ο Άντριου. Έξω, εντωμεταξύ, στο πλακόστρωτο με λείζει εφέ και θέα προς τη θάλασσα και γλυκό αεράκι, ήταν χαρά θεού. Γιατί μας κλείσαν μέσα;

• Είδα, που λές, στο πάρτυ τον παλαιόμαχο Τούρκο ηθοποιό Tuncel Kurtiz να παίρνει από το χέρι και να φεύγει με μια κούκλα σαν τα κρύα τα νερά κι έπαθα ψυχρολουσία! Δεν μας φτάναν οι Ιρανοί που παίρνουν όπου πάνε τα βραβεία, μας παίρνουν τώρα και οι Τούρκοι τα κορίτσια.

• Είναι αυτός που είπε να αγωνιστούν από κοινού οι Έλληνες και οι Τούρκοι για το... κοκορέτσι! Ελλάς-Τουρκία-Λαίμαργια!

• Όλοι αυτοί οι απίστευτοι τύποι που έρχονται εδώ από την Ινδία, το Ισραήλ, τη Σουηδία (για δεσ χορό ο Φρίντρικ Θορ!!!), το Μεξικό, το Μπρούκλιν, την Τουρκία και ξέρουν όλοι τους απ' έξω κι ανακατωτά για την αρχαία Ελλάδα, τα χορικά της τραγωδίας, τα τοπία του Αγγελόπουλου, πού τους βρήκαμε; Γιατί αυτοί ξέρουν όσα εμείς δεν ξέρουμε; Πάνε να μας ρίξουν το ηθικό;

Ρένος: Τον σημαδεύω και του λέω: Δώσε μου ρε τα τσιγάρα σου να τα κάνω ταινία! Ξανθός: Σώπα ρε μεγάλε! Τι μάρκα ήταν; Ρένος: Φτηνά... Κοπέλα: (απλά παρακολουθεί)

• Γιατί καπνίζουν όλοι οι τιμώμενοι στα εξώφυλλα του Πρώτου Πλάνου; Από αυτό προέρχεται το φούμο-μακιγιάζ;

• Ταινία έκπληξη... Είναι έκπληξη. Πραγματικά, δεν ξέρουμε τίποτα, μόνο ότι θα προβληθεί το Σάββατο (μάλλον) και την Κυριακή (μάλλον). Μπορεί, ίσως, θα δείξει.

• Μαραθώνιος ταινιών Νέων Οριζόντων!!!! Το Σάββατο (σίγουρα) και το πρωί μπουγάτσα στη Δωδώνη!

• ΣΚΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΞΕΧΑΣΤΟΙ από την Ιαπωνία!!! Κερδίζω στοίχημα βαρβάτο, όπως έλεγα νωρίς. Ίσαμε δύο φορτώματα ρύζι! Και σάκέ! Θάλασσες από σάκέ!!!

• Σε δάλλωμαι βρίσκομαι για το που να πάω απόψε. Απ' τη μια το πάρτυ των Νέων Οριζόντων στο Μύλο, που είναι σίγουρο ότι θα μαζέψει την ελίτ των guest και των νέων δημιουργών, και απ' την άλλη στο Μέγαρο Μουσικής η Ελένη Καραϊνδρού, που θα παρουσιάσει έργα που έγραψε για τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Βέβαια, η Ελένη Καραϊνδρού θα είναι και αύριο στο Μέγαρο, αλλά κι αύριο κάποιο πάρτυ, κάποιο θα παίξει. Τι να κάνω, πώς να αποφασίσω;

• Ξέρει κανείς που θα πάει η ...

• Αύριο του (της) Πολυτεχνείου. Με εξώφυλλο Μαρία Δαμανάκη;

Στέργιος Ζορμπάς
asterios_z@hotmail.com

OLYMPION	PAVLOS ZANNAS	CINE PROVLITA 1	CINE PROVLITA 2	CINE PROVLITA 3	CINE PROVLITA 4	ΒΑΚΟΥΡΑ
11:30 Greek Film Festival ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΦΟΒΟΥ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ, 90' YANNIS TATOULIS Greece, 1999 O.V. Greek • English subtitles	13:00 N.H. Explorations O TOMA EPOTETEYTAI THOMAS EST AMOUREUX, 97' PIERRE-PAUL RENDERS Belgium/France, 2000 O.V. French • English subtitles	15:00 Balkan Survey ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ DINCOLO, 16' HANNO HOFFER Romania, 1999 O.V. Romanian • English subtitles	12:00 N.H. Main Programme ΕΡΩΤΑΣ ΧΡΗΜΑ ΕΡΩΤΑΣ L'AMOUR L'ARGENT L'AMOUR, 134' PHILIP GRÖNING Germany, 2000 O.V. German • English subtitles	13:00 Making of... (Angelopoulos) Η ΑΛΛΗ ΣΚΗΝΗ (BETA) I ALLI SKINI (THIASOS), 50' MICHEL DEMOPOULOS Greece, 1975 ΤΑΞΙΔΙ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ TAXIDI MESA STIN ISTORIA (KINIGO), 65' DIMITRIS MAKRIS Greece, 1977	13:00 International Competition ΤΕΛΟΣ ΑΙΩΝΑ SEGI-MAL, 109' NEUNG-HAN SONG South Korea, 1999 O.V. Korean • English subtitles	15:00 Greek Film Festival ΠΙΣΩ ΠΟΡΤΑ PISO PORTA, 104' YIOGROS TSEBEROPOULOS Greece, 2000 O.V. Greek
13:30 Greek Film Festival ΠΟΛΑΡΟΙΝΤ POLAROID, 96' ANGELOS FRANTZIS Greece, 1999 O.V. Greek • English subtitles	15:00 N.H. New French Cinema ΣΑΜΙΑ SAMIA, 75' PHILIPPE FAUCON France, 2000 O.V. French • English subtitles	ΚΑΤΑΛΑΒΕΣ ΦΙΛΕ ΜΟΥ; JE LI JASNO PRIJATELJU?, 94' DEJAN ACIMOVIC Croatia, 2000 O.V. Croatian • English subtitles	15:00 N.H. Spotlight Varda Η ΜΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΕΙ Η ΑΛΛΗ ΟΧΙ L'UNE CHANTE L'AUTRE PAS, 120' France, 1976 O.V. French • English subtitles	15:30 Skolimowski ΤΟ ΒΓΑΛΜΕΝΟ ΜΑΤΙ OKO WYKOL, 3' Poland, 1959-60 O.V. Polish ΤΟ ΦΑΡΜΑ BARIERA, 83' Poland, 1966 O.V. Polish • English subtitles	15:00 International Competition TZOPTI OYAZINGKTON GEORGE WASHINGTON, 89' DAVID GORDON GREEN USA, 2000 O.V. English	21:00 Skolimowski ΕΡΩΤΙΚΟ EROTYK, 4' Poland, 1960 O.V. Polish
15:30 International Competition ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΜΕΣΣΙΑ ESPERANDO AL MESIAS, 98' DANIEL BURMAN Italy/Argentina/Spain, 2000 O.V. Spanish • English subtitles	17:30 N.H. New French Cinema ΟΧ ΑΙΕ, 106' SOPHIE FILIERES France, 2000 O.V. French • English subtitles	17:30 New Russian Cinema ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΣ DEN POLNOLUNYA, 93' KAREN SHAKHNAZAROV Russia, 1998 O.V. Russian • English subtitles	17:30 N.H. Produced by Paulo Branco Η ΟΜΗΡΟΣ LA CAPTIVE, 112' CHANTAL AKERMAN Belgium/France, 2000 O.V. French • English subtitles	17:15 Angelopoulos Ο ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟΣ O MELISSOKOMOS, 120' Greece, 1986 O.V. Greek	17:30 Greek Film Festival ΦΤΙΝΑ ΤΣΙΓΑΡΑ FTINA TSIGARA, 87' RENOS CHARALAMBIDIS Greece O.V. Greek • English subtitles	Η ΑΝΑΧΟΡΗΣΗ LE DEPART, 91' Belgium, 1967 O.V. French • German subtitles
18:00 Greek Film Festival ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΑΙΝ TO SPITI TOU KAIN, 78' CHRISTOS KARAKAPILIS Greece, 2000 O.V. Greek	20:00 N.H. Spotlight Varda ΜΗΝ ΠΕΤΑΞΕΙΣ ΤΙΠΟΤΑ LES GLANEURS ET LA GLANEUSE, 82' France, 2000 O.V. French • English subtitles	20:00 Balkan Survey ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΗ MARSAL, 97' VINKO BRESAN Croatia, 1999 O.V. Croatian • English subtitles	20:00 N.H. Main Programme ΕΡΩΤΑΣ ΧΡΗΜΑ ΕΡΩΤΑΣ L'AMOUR L'ARGENT L'AMOUR, 134' PHILIP GRÖNING Germany, 2000 O.V. German • English subtitles	19:30 Special screenings ΟΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ CEUX D'EN FACE, 92' JEAN-DANIEL POLLET France, 2000 O.V. French • English subtitles	20:00 Greek Film Festival ΑΓΕΛΑΣΤΟΣ ΠΕΤΡΑ AYELASTOS PETRA, 87' FILOPPUS KOUTSAFTIS Greece, 2000 O.V. Greek	23:00 Skolimowski ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΖΕΡΑΡ THE ADVENTURES OF GERARD, 91' UK/Italy/Switzerland/USA, 1970 O.V. English
20:30 International Competition ΕΝΑΣ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ SZCZESLIWY CZLOWIEK, 84' MALGORZATA SZUMOWSKA Poland, 2000 O.V. Polish • English subtitles	22:30 N.H. Main Programme ΟΙ ΠΑΛΑΙΣΤΕΣ UTTARA, 99' BUDDHADEB DASGUPTA India, 2000 O.V. Bengali • English subtitles	22:30 New Russian Cinema Ο ΣΤΡΑΤΟΝΑΣ BARAK, 111' VALERI OGORODNIKOV Russia, 1999 O.V. Russian • English subtitles	22:30 N.H. Produced by Paulo Branco Η ΠΙΣΤΗ LA FIDELITE, 165' ANDRZEJ ZULAWSKI France, 1999 O.V. French • English subtitles	21:30 Skolimowski ΕΚΚΑΤΑΛΕΙΨΗ WALKOWER, 78' Poland, 1965 O.V. Polish • Greek subtitles	22:30 International Competition ΧΑΜΕΝΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ LOST KILLERS, 100' DITO TSINISADZE Germany, 2000 O.V. German • English subtitles	
23:00 Greek Film Festival/International Competition ΕΦΗΜΕΡΗ ΠΟΛΗ EFIMERI POLI, 89' YIOGROS ZAFIRIS Greece, 2000 O.V. Greek				23:00 Angelopoulos ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ TAXIDI STA KYTHIRA, 137' Greece, 1984 O.V. Greek		

2η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ Ν.Α. ΕΥΡΩΠΗΣ

Πολιτισμικές συγγένειες, σχέσεις στη δομή της κινηματογραφίας, αλλά πάνω απ' όλα τα κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζει το σινεμά στη βαλκανική, κυρίως όσον αφορά σε τομείς όπως η παραγωγή και προώθηση-διανομή των ταινιών, ήταν το έναυσμα προκειμένου να πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη και υπό το πλαίσιο του 41ου φεστιβάλ, η 2η συνάντηση των εκπροσώπων των κινηματογραφικών οργανισμών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Η βασική απόφαση της συνάντησης αυτής ήταν η ίδρυση ενός διακρατικού οργανισμού με επίσημη θεσμική μορφή. Το «κινηματογραφικό δίκτυο της Ν.Α. Ευρώπης» θα έχει ως έδρα τη Θεσσαλονίκη, τόσο λόγω της πολιτισμικής ιστορίας της πόλης ειδικά στο χώρο του σινεμά, όσο και χάρη στην προσφορά του Ελληνικού Υπουργείου Πολιτισμού για την εξασφάλιση στέγης και κάλυψη των λειτουργικών εξόδων. Τα μέλη της εκτελεστικής επιτροπής, αποτελούμενη από τους Κώστα Βρεπτάκο από την Ελλάδα, Gergana Dakovska από τη Βουλγαρία και Mirolijub Vuckovic από τη Γιουγκοσλαβία, μαζί με το Μάνο Ευστρατιάδη από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, μίλησαν για τους στόχους και τις προτεραιότητες του δικτύου.

Η εύρεση ενός τέτοιου σχήματος το οποίο θα μπορεί να κινεί τις ταινίες όχι μόνο στα φεστιβάλ αλλά και στις διεθνείς αγορές αποτελεί σύμφωνα με τον Κ. Βρεπτάκο βασική επιδίωξη του δικτύου. Σ' αυτό το σκεπτικό στηρίχτηκε η απόφαση για τη δημιουργία περιοδεύοντος κινηματογραφικού φεστιβάλ στις συμμετέχουσες χώρες, ως πρώτο βήμα για την προσέλκυση ενδιαφέροντος διανομής, καθώς και συμμετοχή στο European Film Promotion και άλλα ανάλογα δίκτυα. Ο τελικός στόχος της προσπάθειας αυτής είναι η αγορά της Δυτικής Ευρώπης. Ακόμη η επιμόρφωση των νέων κινηματογραφιστών, απαραίτητος παράγοντας για την άνοδο της ποιότητας των ταινιών, οφείλει να προσεχτεί ιδιαίτερα και η δημιουργία εργαστηρίου σεναρίων που στη συνέχεια θα στηριχτούν και οικονομικά, αναμένεται να βοηθήσει κυρίως τους νέους δημιουργούς.

Η G. Dakovska επεσήμανε την ίδρυση κοινού ταμείου στήριξης της κινηματογραφίας στις χώρες που συμμετέχουν, στόχος βέβαια πιο μακροπρόθεσμος, μιας και απαιτείται συνεισφορά από τα κυβερνητικά όργανα της κάθε χώρας. Ωστόσο είναι κάτι αναγκαίο μιας και δεν υπάρχουν εύκολα άλλες πηγές χρηματοδότησης. Μέχρι τότε η καθόλου αναπτυγμένη διανομή θα πρέπει να βοηθηθεί αφού μόνο έτσι η ταινία θα φτάσει στο φυσικό αποδέκτη της που είναι το κοινό. Τέλος κάτι που θα βοηθήσει ιδιαίτερα είναι η ολοκλήρωση σε ηλεκτρονική μορφή καταλόγου όλων των επαγγελματιών του κινηματογράφου και της τηλεόρασης, έτσι ώστε να διευκολυνθεί η συνεργασία στα πλαίσια κυρίως των συμπαραγωγών.

Ο Μ. Vuckovic τέλος εξέφρασε την αποφασιστικότητα όλων των ανθρώπων του δικτύου να ξεπεράσουν τους περιορισμούς στις ενέργειές τους και φάνηκε ευχαριστημένος που το δίκτυο πλέον έλαβε πραγματικό χαρακτήρα. Ανέφερε πάντως ότι για να υπάρξουν πραγματικά και ουσιαστικά αποτελέσματα πρέπει κάθε φορά να τίθενται λίγα και πολύ συγκεκριμένα σχέδια προς υλοποίηση.

Βαγγέλης Ρητάς

Παρουσίαση βιβλίων

Ο εκδοτικός οίκος Παρατηρητής παρουσιάζει στο βιβλιοπωλείο-αίθουσα τέχνης Παρατηρητής (Π.Π. Γερμανού 25) σήμερα στις 7:30 π.μ. δύο νέα βιβλία του Γιάννη Σολδάτου: Ένας άνθρωπος παντός καιρού για τον Θανάση Βέγγο (εκδόσεις Αιγόκερως) και Αφιέρωμα στον Νίνο Κατσουρίδη (Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης-Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου-Αιγόκερως). Για τα βιβλία θα μιλήσουν οι σκηνοθέτες Θόδωρος Αγγελόπουλος, Βασίλης Βαφέας, Πάνος Γλυκοφρύδης, Ντίνος Κατσουρίδης, Νίκος Κούνδουρος και ο κριτικός κινηματογράφου Δημήτρης Χαρίτος.

Γιάννης Σολδάτος και Δημήτρης Χαρίτος

Εισιτήρια των πέντε πρώτων ημερών

Μέχρι τη λήξη του προγράμματος της Τρίτης, κόπηκαν **24.960** εισιτήρια. Η μεγαλύτερη προσέλευση θεατών έγινε με την εξής σειρά:

1. Στο **ΟΛΥΜΠΙΟΝ**, όπου προβάλλονται οι ταινίες του Διεθνούς Διαγωνιστικού και γίνονται οι πρώτες επίσημες προβολές των ελληνικών ταινιών.
2. Στο **Cine Προβλήτα 4**, όπου προβάλλονται σε επανάληψη οι παραπάνω ταινίες.
3. Στις αίθουσες **Πάυλος Ζάννας** και **Cine Προβλήτα 2**, όπου προβάλλονται οι ταινίες του προγράμματος των Νέων Οριζόντων.
4. Οι αίθουσες που προβάλλουν τις ταινίες των αφιερωμάτων στους Θόδωρο Αγγελόπουλο και Γέρζι Σκολιμόφσκι.
5. Οι αίθουσες που προβάλλονται οι ταινίες των αφιερωμάτων Μαιές στα Βαλκάνια και Πτυχές του Νέου Ρώσικου Κινηματογράφου.
6. Ο κινηματογράφος Βακούρα, όπου προβάλλονται ταινίες σε επανάληψη.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Μια ασυνήθιστη κατάσταση	3,770	3,574	3,672
2. Ερωτομπεζήματα	3,780	3,930	3,853
3. Αξέχαστοι	4,423	4,020	4,221
4. Κλειστοί δρόμοι	4,168	3,903	4,036
5. Τη μέρα που έγινα γυναίκα	4,089	4,076	4,083
6. Το τελευταίο καταφύγιο	4,084	4,161	4,122
7. Τέλος αιώνα	3,338	3,666	3,502
8. Χαμένοι δολοφόνοι	3,746	3,555	3,651
9. Τζορτζ Ουάσινγκτον	3,391		
10. Περιμένοντας τον Μεσσία			
11. Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος			
12. Εφήμερη πόλη			
13. Το κεφάλι γυρίζει			
14. Η διαρκής αναχώρηση της Petra Going			
15. Μοναχικοί τύποι			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2000

1. Χαμένος παράδεισος	2,470	2,544	2,509
2. Ένας κι ένας	4,158	4,140	4,149
3. 17 στα 18	3,857	3,623	3,740
4. 2000 + 1 στιγμές	3,212	2,894	3,053
5. Το φως που σβήνει	4,418	4,351	4,385
6. Αγέλαστος πέτρα	4,338		
7. Φτηνά τσιγάρα			
8. Το σπίτι του Κάιν			
9. Κανείς δε χάνει σ' όλα			
10. Πάμπωχοι Α.Ε.			
11. Η εποχή των σσεβών			
12. Το μήλο της έριδος			
13. Η βασίλισσα μαϊμού			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 41ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

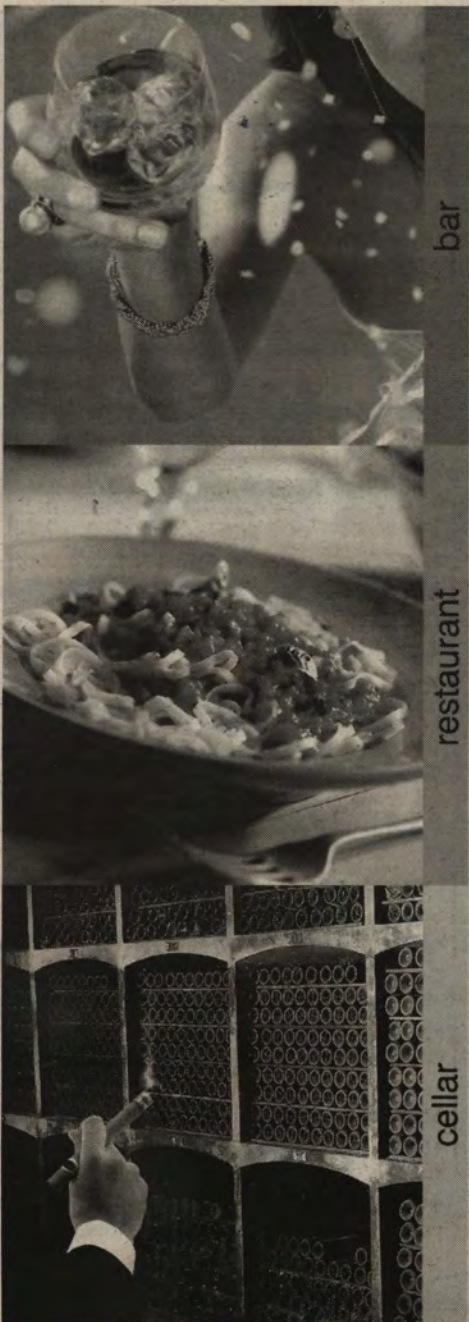
- 10:00 Karen Shakhnazarov Zertsalov**
Νέος Ρώσικος Κινηματογράφος
- 10:40 Άγγελος Φραντζής**
σκηνοθέτης της ταινίας Πολαρόντ
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συγγραφέας Παναγιώτης Ευαγγελίδης
- 11:00 Sophie Filliers**
σκηνοθέτης της ταινίας Axl των Νέων Οριζόντων
- 11:20** παρουσίαση της ταινίας Φοβού τους Έλληνες από τον συγγραφέα Χρήστο Χωμενίδη
- 11:40 Philippe Faucon**
σκηνοθέτης της ταινίας Σάμια των Νέων Οριζόντων
- 12:00 Χρήστος Καρακέπελης**
σκηνοθέτης της ταινίας Το σπίτι του Κάιν
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συγγραφέας Λένα Διβάνη

- 12:20 Daniel Burman**
σκηνοθέτης της ταινίας Περιμένοντας τον Μεσσία του Διεθνούς Διαγωνιστικού
- 12:40 Joao Mario Grilo**
σκηνοθέτης της ταινίας Το χαμένο βλέμμα των Νέων Οριζόντων
- 13:00 Malgorzata Szumowska**
σκηνοθέτης της ταινίας Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος του Διεθνούς Διαγωνιστικού
- 13:20 Γιώργος Ζαφείρης**
σκηνοθέτης της ταινίας Εφήμερη πόλη
Τον σκηνοθέτη παρουσιάζει ο συγγραφέας Γιώργος Ξενάριος
- 14:00 Paulo Branco**

Οι συνεντεύξεις τύπου πραγματοποιούνται μια μέρα μετά τη δημόσια προβολή των ταινιών, με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι σκηνοθέτες ή άλλοι συντελεστές των ταινιών δε θα βρίσκονται στη Θεσσαλονίκη τις αντίστοιχες ημερομηνίες. Οι συνεντεύξεις τύπου είναι ανοικτές στο κοινό. Μετά από κάθε επίσημη προβολή των ταινιών θα ακολουθεί στην αίθουσα σύντομη συζήτηση με το κοινό.

Καφέ-Μπαρ
LIGHTSHIP
Εστιατόριο

Από τις 9 το πρωί μέχρι τις 3 το ξημέρωμα, στον βασικό χώρο συνάντησης των σινεφίλ στην Αποθήκη Γ, λειτουργεί Καφέ-Μπαρ. Από τις 1 το μεσημέρι και μετά οι επισκέπτες μας μπορούν να γευματίσουν ή και να δειπνήσουν.

bar

restaurant

cellar

17 ΧΥΒΕΛΟΙΝΟ
BAR | RESTAURANT | CELLAR

ΒΑΣ. ΟΛΓΑΣ 133
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 853.330

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

πληροφορική

ΕΓΝΑΤΙΑ 128

ΤΗΛ. 240.962

e-mail: info@colombo.edu.gr
www.colombo.edu.gr

MERLOT

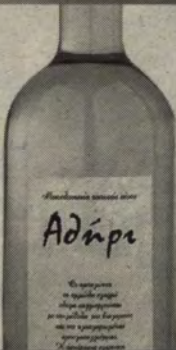
Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος ερυθρός
από την ποικιλία merlot.
Με βαθύ πορφυρό χρώμα,
μπονκέτο με αρώματα
μικρών κόκκινων φρούτων
σε πιπεράτο φόντο
και βελούδινη γεύση.

Αθήρι

Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
την ποικιλία Αθήρι.
Λευκοκίτρινος,
με ευχάριστο
φρουτώδες άρωμα,
απαλή και δροσερή γεύση.

Ενάγγελος Ιωάννης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Η μουσικός των εικόνων Ελένη... Καραϊνδρού

Από παιδί η μουσική την μάγεψε με τρόπο απόλυτο και καθοριστικό. Στα επτά της πρωτοάγγιξε τα πλήκτρα του πιάνου και αυτό κατέκτησε τη ζωή της. Είχε την τύχη να ζήσει τα πρώτα παιδικά της χρόνια σ'ένα υπέροχο, από τις δικές της μνήμες, χωριό. Κι όπως λέει η ίδια «αν δεχτούμε ότι μέσα σε μια μουσική καθρεφτίζεται ο Χώρος που δέχτηκε τα πρώτα βήματα ενός συνθέτη και τον νανούρισε με τους ήχους του, τότε σίγουρα η μουσική μου θα πρέπει να εκπέμπει κάτι από την απεραντοσύνη του έναστρου θόλου, από το θρόισμα του ανέμου στα δάση και τον αντίλαλο του κλαρίνου στις μεγαλειώδεις πλαγιές των αιωνόβιων βουνών της Ρούμελης».

Μέσα στη μουσική της ζουν συναισθήματα, ιδέες, εικόνες και όνειρα. Εδώ και πολλά χρόνια ντύνει με μουσικές τις εικόνες του Θόδωρου Αγγελόπουλου. Η μουσική της σχεδόν ταύτιστηκε με τις ταινίες, τις εικόνες του. «Σε μια τέτοια συνεργασία μου, με έναν άνθρωπο του κινηματογράφου σαν τον Θόδωρο Αγγελόπουλο, του οποίου οι ταινίες κουβαλάνε έναν μεγάλο μύθο, είναι απώσδηποτε αναπόφευκτο να συμβεί αυτό και είναι και παρα πολύ όμορφο.»

Η ίδια μάλιστα έχει πει ότι πολλές φορές για να γράψει τα μουσικά θέματα για τις ταινίες του έχει ακουμπήσει σίγουρα στις ιδέες του αλλά και σε κάποια συγκεκριμένη σκηνή η οποία περιγράφεται μέσα στο σενάριο του. «Όταν επρόκειτο να γράψω τη μουσική για Το βλέμμα του οδυσσέα, με είχε συγκινήσει η κεντρική ιδέα του που αναφερόταν στην χαμένη αθωότητα, όμως μία συγκεκριμένη σκηνή ήταν αυτή που στάθηκε αφετηρία όλης της έμπνευσής μου. Ήταν η σκηνή στο Σεράνιεβο, η στιγμή όπου γίνεται μια στιγμιαία εκχειρίδα από τον παλέρμο, οι άνθρωποι ξεχύνονται στους δρόμους, άλλοι παίζουν θέατρο, άλλοι μουσική, άλλοι την ακούν, άλλοι τραγουδάνε. Αυτό το ξεχειλίσμα ζωής κι ονείρου μέσα σε μια στιγμή πολέμου ήταν για μένα πολύ σημαντικό έναυσμα για να γράψω αυτήν την μουσική, για να γράψω του ίδιο το θέμα μου. Έτσι νομίζω ότι αυτή η μουσική μου κουβαλάει μέσα τη σκηνή αυτή που με συγκίνησε, δεν θα μπορούσε να γίνει αλλιώς...»

Και πώς διαλέγει άραγε τον μουσικό ήχο της κάθε ταινίας; «Κάθε φορά που έγραφα μουσική για τις ταινίες του Θόδωρου η εσωτερική μου ανάγκη με οδηγούσε στον ήχο που μου έμοιαζε μοναδικός για την κάθε περίπτωση κι έτσι συχνά αναζητούσα διαφορετικό χρώμα. Έτσι διάλεξα για την Αικονιότητα τον ήχο του φαγκότου και του μαντολίνου ενώ στον Μελισσοκόμο η διαίσθησή μου με οδήγησε στο σαξόφωνο. Όταν πάλι έγραφα το Τοπίο στην Ομίχλη συγκινήθηκα από το θέμα των παιδιών που ψάχνουν να βρουν τον πατέρα τους κι έψαχνα ένα "χρώμα" που να προσεγγίζει την ανθρώπινη αθωότητα στην πιο υψηλή της βαθμίδα και για μένα δεν υπήρχε τότε, τίποτε καλύτερο από τον ήχο του όμποε».

Η συνάντηση της Ελένης Καραϊνδρού με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο έγινε πριν από 17 περίπου χρόνια και έκτοτε συνεργάζονται σε μόνιμη βάση. Πώς είναι αλήθεια, να υπάρχει μια τέτοια συνεργασία, πολύχρονη, τόσο στενή, σχεδόν αποκλειστική; «Οι μεγάλες συναντήσεις είναι λιγοστές στη ζωή ενός καλλιτέχνη και σαν τέτοια θεωρώ μια συνάντηση που θα ενεργοποιήσει μέσα του όλα τα κρυφά και με-

γάλα αποθέματα δημιουργικότητας. Αυτές οι συναντήσεις μοιάζουν προκαθορισμένες γιατί υπαγορεύονται από την πνευματική μας συγγένεια και την κοινή μας αισθητική που προϋπάρχουν. Τα δεκαεπτά χρόνια συνεργασίας μου με τον Θόδωρο Αγγελόπουλο είναι μια συνεχής πρόκληση ξεπεράσματος των ορίων. Το κάθε ταξίδι μοιάζει εντελώς καινούριο και επιβάλλει τη δική του προσέγγιση. Όλα είναι σα να γίνονται για πρώτη φορά και με πυξίδα την αβεβαιότητα. Το μόνο πάγιο και οικείο ήταν και παραμένει η δεδομένη πνευματική συγγένεια και η κάποια βεβαιότητα που σου προσφέρει η επανάληψη της ανθρώπινης επαφής.»

Η Ελένη Καραϊνδρού, στις ταινίες του Αγγελόπουλου μας χάρισε υπέροχες μουσικές και η συνεργασία τους έχει πλέον το δικό της μύθο. Αυτός ο μύθος θα ξεδιπλωθεί μπροστά μας σε δυο συναυλίες της, συναυλίες που εντάσσονται στο αφιέρωμα του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης στον μεγάλο Έλληνα σκηνοθέτη και θα

“Το κάθε ταξίδι μοιάζει εντελώς καινούριο και επιβάλλει τη δική του προσέγγιση. Όλα είναι σα να γίνονται για πρώτη φορά και με πυξίδα την αβεβαιότητα.”

πραγματοποιηθούν στις 16 και στις 17 Νοεμβρίου στο Μέγαρο Μουσικής της πόλης μας. «Οι συναυλίες μου στο Μέγαρο, οι πρώτες που δίνω στο Μέγαρό σας, θα είναι επικεντρωμένες μόνο στη δουλειά που έχω κάνει με το Θόδωρο Αγγελόπουλο, δηλαδή τη μουσική που έγραψα για τις έξι ταινίες του αλλά και μουσική εμπνευσμένη από αυτές τις ταινίες, μουσική που γράφτηκε με αφορμή τη συνεργασία μας αυτά τα δεκαεπτά χρόνια. Στο πρόγραμμά μου θα δώσω όλη την έκταση της συνεργασίας μας, όλα τα συμφωνικά έργα που έχω γράψει, γιατί κυρίως στον συμφωνικό χαρακτήρα της μουσικής μου θα περιοριστεί η συναυλία, λόγω και του χώρου βεβαίως και των δυνατοτήτων που μας δίνει. Μεταξύ άλλων, να αναφέρω απ-

πλώς ότι, θα ακουστεί ένα συμφωνικό μου έργο που έχω γράψει για τον Θόδωρο, λέγεται “Μετέωρο βήμα”, είναι ένα ολοκληρωμένο έργο, του οποίου η αφορμή ήταν η ταινία, και ορισμένα μέρη της έχουν ακουστεί στην ταινία, από δω κι από κει, κι έχει παιχτεί μόνο μια φορά σε κοινό στην συναυλία μου στην Επίδαυρο το 1993. Θα παρουσιαστεί, επίσης, για παράδειγμα, “το ροκ της καντίνας” σε συμφωνική μορφή που κι αυτό, όλα αυτά τα χρόνια, έχει παρουσιαστεί μόνο στην Επίδαυρο. Αυτό που θα προσπαθήσω να καταφέρω αυτή τη βραδιά είναι όλη η συναυλία να είναι σαν μια ταινία. Ανάμεσα στα συμφωνικά θέματα μου θα υπάρχουν “Ατμόσφαιρες” από τις ταινίες, θα υπάρχει γενικά μια κινηματογραφική περιρρέουσα ατμόσφαιρα. Πατώντας πάντα στην έμπνευσή μου την τότε, συνδέω μεταξύ τους τις μουσικές μου από τις ταινίες του Θόδωρου. Θα υπάρχουν πράγματα στη συναυλία που τα δουλεύω με κάθε λεπτομέρεια και μέχρι την τελευταία στιγμή Αυτή τη φορά και για αυτό το αφιέρωμα προς το Θόδωρο Αγγελόπουλο, πιστεύω ότι κάνω κάτι πιο πρωτότυπο»

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΣΤΟΝ ΘΟΔΩΡΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟ

Ο μελισσοκόμος

Ο Σπύρος, δάσκαλος σε μια μικρή επαρχιακή πόλη όπου πέρασε όλη του τη ζωή, μετά το γάμο της κόρης του και την αναχώρηση του γιου του που θα συνεχίσει τις σπουδές του στην Αθήνα, ξαναρχίζει κι αυτός το ταξίδι του, εγκαταλείποντας τη διδασκαλία, το σπύρι, τη γυναίκα του, διασχίζοντας τη χώρα με τις κυψέλες, όπως έκαναν ανέκαθεν ο πατέρας του κι ο πατέρας του πατέρα του, ακολουθώντας το δρόμο της Άνοιξης, το δρόμο των μελισσών. Η συνάντησή του με μια κοπέλα θα του ξαναζωντανέψει παλιά συναισθήματα κι αναμνήσεις. Για κείνον, το παρελθόν είναι όλα – για κείνην, δεν είναι τίποτα. Ο Σπύρος, όμως, παλιός «αριστερός» και αγωνιστής, είναι μόνος του με το παρελθόν του και πολύ κουρασμένος πια για να επιμείνει στον αγώνα της ζωής: θα πεθάνει αφημένος στην επίθεση των ιδιών του των μελισσών...

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 17:15

Ταξίδι στα Κύθηρα

Ένας σκηνοθέτης του κινηματογράφου, κουρασμένος από τις μυθοπλασίες, αναζητά μια ιστορία ουσιαστική και προσκολλάται σ' ένα γέρο που πουλάει λεβάντες στο δρόμο: τον Σπύρο, έναν πρώην κομμουνιστή, εξόριστο στην Τασκένδη, που έχει επιστρέψει στην πατρίδα μετά από 32 χρόνια εξορία. Στο χωριό του, που το είχε υπερασπιστεί κατά τη διάρκεια του πολέμου, γίνεται μάρτυρας ενός ξεπουλήματος της γης και των ιδιών, και προσπαθεί να το αποτρέψει. Ωστόσο, δεν μπορεί να συμπλεύσει με την πραγματικότητα που συναντά. Απομονώνεται. Δεν μπορεί να επικοινωνήσει με τα παιδιά του, με τους γύρω του. Μόνο η γυναίκα του, πιστή και υπομονετική Πηνελόπη, τον ακολουθεί μέχρι το τέλος, μέχρι το τελευταίο του ταξίδι... Η ταινία έλαβε το βραβείο καλύτερου σεναρίου, καθώς και το βραβείο FIPRESCI στο Φεστιβάλ Καννών 1984.

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 23:00

THE MAKING-OF: NTOKIMANTER

Η άλλη σκηνή

του Μιχάλη Δημόπουλου (Ελλάδα, 1975)

Η άλλη σκηνή είναι ένα ταξίδι στα παρασκήνια του γυρίσματος του Θιάσου. Στο Αίγιο, στη Λευκάδα, στα Ιωάννινα, στην Άμφισσα, στο Μεσολόγγι, το συνεργείο παρακολουθεί την προετοιμασία, το στίσιμο και το γύρισμα μερικών κλασικών πλάνων του Θ. Αγγελόπουλου.

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 13:00

Ταξίδι μέσα στην Ιστορία

του Δημήτρη Μακρή (Ελλάδα, 1977)

Το ντοκιμαντέρ περιέχει αποσπάσματα από το Θιάσο και τις Μέρες του '36, σκηνές από τα γυρίσματα των Κυνηγών, συνεντεύξεις με τους ηθοποιούς και τους συντελεστές των Κυνηγών, και τις απόψεις τριών διεθνών προσωπικοτήτων για το έργο του Αγγελόπουλου.

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 3, 14:00

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Τέλος αιώνα / Segi-mal

του Σονγκ Νόινγκ Χαν (Ν. Κορέα, 2000)

Το «κοινωνικό δράμα» δεν αρκεί για να καταχωρίσει κανείς την ταινία σε ένα είδος αφού διάφορα κινηματογραφικά στυλ, ύφη και είδη διασταυρώνονται μεταξύ τους για να την ολοκληρώσουν. Θέματα όπως ο άκρατος καπιταλισμός, η μοντερνοποίηση της κορεάτικης κοινωνίας και οι συνέπειες της, οι ασθενικές ηθικές αξίες συνθέτουν την ιδεολογική καρδιά του Segi - mal ενώ ένα μοτίβο που επανέρχεται στην ταινία για να θυμίσει την παλιά κορεάτικη ζωή είναι οι πωλητές γιο-γιο τους δρόμους της πόλης.

Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 13:00

Τζορτζ Ουάσινγκτον George Washington

του Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν (ΗΠΑ, 2000)

Πρωταγωνιστής της ιστορίας είναι ο υπερευαίσθητος δεκατριάχρονος Τζορτζ. Το αδέξιο περπάτημα του και η κωλαίνουσα ομιλία του τον καθιστούν αυτόματα περιθωριακό και εκκεντρικό. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, είναι αναγκασμένος να φοράει ένα κράνος ποδοσφαίρου λόγω ενός παλιού τραύματος στο κεφάλι. Τα παιδιά με τα οποία κάνει παρέα, τα περισσότερα όπως κι αυτός της μαύρης φυλής, ανήκουν στην εργατική τάξη και περνάνε τη ζωή τους στις αλάνες φροντίζοντας αδέσποτα ζώα και μαζεύοντας άχρηστα αντικείμενα. Η τραγωδία θα έρθει ένα καλοκαίρι, την ημέρα του εορτασμού της αμερικάνικης ανεξαρτησίας και θ' αλλάξει για πάντα τις ζωές τους.

Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 15:00

Χαμένοι δολοφόνοι Lost killers

του Ντίνο Τσιντσάτζε (Γερμανία, 2000)

Κεντρικά πρόσωπα της ιστορίας είναι ο Γεωργιανός Μέραμπ και ο Κροάτης Μπράνκο, δύο αιζαμήδες πληρωμένοι δολοφόνοι. Το «συμβόλαιο» τους γράφει ότι πρέπει να βγάλουν από τη μέση ένα πλούσιο επιχειρηματία. Έλα όμως που ο Μέραμπ παθαίνει ναυτία στην ιδέα και μόνο ότι θα σκοτώσει άνθρωπο. Πιο άνετα αισθάνεται όταν ζαλίζει τον περίγυρο για το πόσο ωραία ήδη κι έδιμα έχουν στην Γεωργία. Ο Μπράνκο από την άλλη, έχει μια μάνα που θα' πρεπε να έχει πεθάνει προ πολλού αλλά με το που βλέπει τον Μέραμπ να πίνει στην υγεία της, αυτή ξαναιώνει. Η κατάσταση χειροτερεύει καθώς οι δύο αυτοί «γκάγγστερ» αδυνατούν να φέρουν σε πέρας την αποστολή τους.

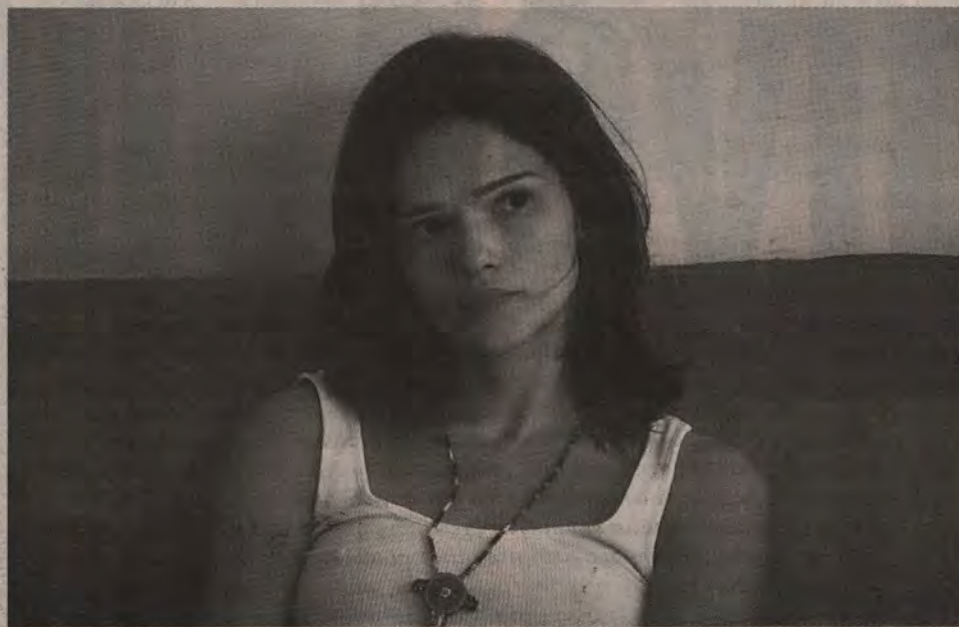
Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 4, 22:30

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 6

ΟΙ ΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Περιμένοντας τον Μεσσία / Esperando al Mesías

του Ντανιέλ Μπούρμαν (Ιταλία-Αργεντινή-Ισπανία, 2000)

Η ζωή δεν είναι μετοχές και αμοιβαία κεφάλαια, το γέλιο προσφέρει ακόμα ανακούφιση, οι ήρωες μπορεί έχουν ονόματα αγγέλων και αγίων και να περιμένουν τον Μεσσία.

ένα γοητευτικό όσο και επίπονο ταξίδι που όμως θα έχει και τις ευτυχισμένες του στιγμές. Ο έρωτας στο πρόσωπο της Λώρα είναι μία από αυτές. Στο φόντο όλης αυτής της αναταραχής, άλλοι άνθρωποι βλέπουν τη ζωή τους να διαλύεται και την αξιοπρέπεια τους να καταρρακώνεται.

Ένας τραπεζικός υπάλληλος, ο μοναχικός Santamaria, που μετά την κρίση βρίσκεται κυριολεκτικά στο δρόμο είναι ο άλλος πόλος ενδιαφέροντος της ταινίας.

Με ένα θαυμάσιο σενάριο στα χέρια του, ο Ντανιέλ Μπούρμαν (εύκολα καταλαβαίνουμε

ότι ο Άριελ είναι το alter ego του) ενσταλάζει ψυχή και ζεστασιά στους χαρακτήρες του, χωρίς να γίνεται μελοδραματικός και ακραία δηκτικός. Με ψυχραιμία, κατανόηση και τον μαγικό ρεαλισμό που κουβαλάνε στο DNA τους οι Λατινοαμερικάνοι, διερευνά τις αστικές σχέσεις στο πολυ-πολιτισμικό περιβάλλον του Μπουένος Άιρες, υπαινισσόμενος με διάφορους συμβολισμούς ότι η ελπίδα υπάρχει ακόμα για όσους έχουν την δύναμη να ανακαλύψουν από την αρχή τις αλήθειες τους και να αντισταθούν στον συναισθηματικό ακρωτηριασμό που μπορεί να επιβάλλει ένα χρηματιστηριακό ναύαγιο. Ευτυχισμένη στιγμή για το φιλμ και τον σκηνοθέτη, η συμμετοχή της βετεράνου Στεφανία Σαντρέλι στην ταινία.

Τζ.Π.

Ένας ευτυχισμένος άνθρωπος / Szczesliwy czlowiek

της Μαουγκορζάτα Σουμόφσκα (Πολωνία, 2000)

Η μητέρα παλεύει να βρει δουλειά, ο γιος της προσπαθεί να κατανοήσει και να προσαρμοστεί στον καινούργιο σύγχρονο κόσμο. Η ζωή όμως στο φτωχό προάστιο της μεγάλης πολωνικής πόλης είναι δύσκολη. Ψευδαισθήσεις δεν υπάρχουν, ούτε ασφαλιστικές δικλείδες και ο γιος δεν διαθέτει την ωριμότητα να αντιμετωπίσει την σκληρή πραγματικότητα. Η κατάσταση επιδεινώνεται όταν η μητέρα αρρωσταίνει ξαφνικά.

Στην παράδοση των ανθρωποκεντρικών ταινιών του πολωνικού σινεμά, η Μαουγκορζάτα Σουμόφσκα κοιτάζει τους ανθρώπους και την

Το μεγαλύτερο ρίσκο είναι να μην πάρεις κανένα ρίσκο, μοιάζει να υποστηρίζει η Σουμόφσκα που ενώ δείχνει συμπάθεια και κατανόηση για τους χαρακτήρες της, τους δίνει την ελευθερία να αποφασίσουν για την μοίρα τους.

μεγάλη συναισθηματική περιπέτεια της ανθρώπινης ψυχής. Ούτε φαντασμαγορικές σκηνές, ούτε σκηνοθετική βιρτουοζιτέ, Μόνο μια απλή ιστορία για ταραγμένους ήρωες που έχουν χάσει την πίστη στον εαυτό τους και κυρίως στη δύναμη που πραγματώνει γήινα θαύματα. Στη διάρκεια αυτού του εσωτερικού ταξιδιού, η ψυχή μπορεί να μεταμορφωθεί σε ένα εργαστήρι αόρατου τρόμου και να διαλύσει τα πάντα.

Στο πνεύμα του Κισλόφσκι, η Σουμόφσκα κινηματογραφεί σιωπές, χειρονομίες, βουβά κλάματα και ψυχογραφεί με τρόπο συγκλονιστικό τις ανθρώπινες σχέσεις σε ένα υπαρξιακό δράμα που διγεί θέματα όπως η ανεργία, οι σχέσεις εξουσίας μέσα στην οικογένεια, η αγάπη, ο έρωτας, η επίδραση της κοινωνικής πραγματικότητας στις μικρές ζωές όσων την υφίστανται. Αυτή είναι η πρώτη ταινία της Σουμόφσκα, μετά την πτυχιακή της εργασία *Silence*, η οποία κέρδισε μεταξύ άλλων και το Βραβείο Καλύτερου Ντοκιμαντέρ στο φεστιβάλ του Τάμπερε, το '99. Έχει γυρίσει πολλά ντοκιμαντέρ και πριν σπουδάσει σκηνοθεσία στην περιβόητη σχολή του Λοτζ (που έβγαλε δημιουργούς όπως

ο Κριστόφ Κισλόφσκι και ο Ρομάν Πολάνσκι), σπούδασε ιστορία της τέχνης στο πανεπιστήμιο Jagiellonian της Κρακοβίας. Θεωρήθηκε εξαιρετικό ταλέντο και σήμερα δουλεύει ως βοηθός του Διευθυντή της Σχολής του Λοτζ ενώ ασχολείται και με τη σεναριογραφία.

Τζ.Π.

Γυναικείο σινεμά από το Ιράν

Μαρζιγιέ Μεσκινί, σκηνοθέτης της ταινίας *Τη μέρα που έγινα γυναίκα*

Οι μικροί ηθοποιοί της ταινίας σας απέδωσαν πολύ όμορφες ερμηνείες. Πως δουλέψατε μαζί τους;

Θα μιλούσα για το πώς δουλεύει κανείς με ερασιτέχνες ηθοποιούς γενικότερα. Ο ερασιτέχνης ηθοποιός που δεν έχει επαφή με την κάμερα κι όλες αυτές τις λεπτομέρειες, κατά κάποιον τρόπο, «διδάσκεται» καλύτερα. Το μόνο που χρειάζεται είναι να του μειώσεις την αξία των μηχανημάτων, της κάμερας, να τον ωθήσεις να καταλάβει και να αισθανθεί ότι απλά βιώνει τη δική του ζωή και τη δική του πραγματικότητα. Όσον αφορά τα παιδιά, τους άφηνα να αγγίζουν τα μηχανήματα, να τα πλησιάζουν για να εξαλειφθεί κάποιο δέος που είχαν προς αυτά, η αίσθηση ότι εμείς είμαστε από δω και εσείς από την άλλη πλευρά. Επιχείρησα να μην αφαιρέσω τη δική τους διάθεση, προσωπικότητα, ζωή. Τους έλεγα να πάρουν αυτό που αισθάνονται, που σκέφτονται, που ακούν από μέσα και να το κάνουν ότι θέλουν. Στην πορεία βέβαια γίνονταν διορθώσεις. Επίσης παίζαμε κάποια παιχνίδια. Για παράδειγμα, στη σκηνή με το γλειφιτζούρι, τους είπα ότι όποιος παίζει καλύτερα θα πάρει ένα βραβείο. Έτσι ήμουν υποχρεωμένη να παίζω κι εγώ μαζί τους, μ' αυτόν τον τρόπο αυξανόταν η εμπιστοσύνη τους προς εμένα. Στο τέλος δε των γυρισμάτων, δεν ήθελαν να φύγουν. Νόμιζαν ότι το παιχνίδι συνεχίζεται.

Σε κάθε μία από τις τρεις γυναικείες ιστορίες ακολουθήσατε και διαφορετικό ύφος κινηματογράφησης. Πείτε μας για πως καταλήξατε σ' αυτές τις επιλογές.

Η πρώτη ιστορία επειδή διέπεται από κάποια αγνότητα και αθωότητα είναι πιο soft και χαλαρή. Τα παιδιά είναι πραγματικά αθώα, χωρίς πονηρίες. Κι έτσι η επαφή του φακού μ' αυτά πρέπει να' ναι απλή κι αθώα. Στη δεύτερη ιστορία, τα πράγματα μπερδεύονται περισσότερο. Απαιτείται περισσότερη ένταση και ταραχή. Σ' αυτή την ιστορία όπου οι κοπέλες κάνουν ποδήλατο και οι άνδρες ιππεύουν δεν

μπορούσα να κρατήσω

σταθερή την κάμερα, έπρεπε να κινείται μαζί τους. Δυο τρία μόνο πλάνα είναι σταθερά, τα υπόλοιπα έχουν μια κινητικότητα προς τα εμπρός, δεν γυρίζουν ποτέ πίσω, σα να έχουν ένα στόχο προς τα εμπρός. Βλέπω αυτές τις γυναίκες σαν τις σταγόνες ενός ποταμού που μαζεύονται και γεμίζουν αυτό τον ποταμό. Όπως στον ποταμό δεν ξέρουμε από πού αρχίζει και που καταλήγει, έτσι κι αυτές προσπαθούν να φτάσουν σε έναν άγραφο στόχο. Στο τρίτο μέρος, φτάνουμε στη γριούλα που λόγω της εμπλοκής της με τη ζωή, δεν μπορεί να κάνει πολλά πράγματα. Μπορεί οι επιθυμίες της να είναι ρεαλιστικές αλλά η πραγματοποίηση τους είναι σουρεαλιστική.

Εσείς σε ποια από τις τρεις γυναίκες αισθάνεστε πιο κοντά;

Αισθάνομαι πιο κοντά στον δεύτερο χαρακτήρα γιατί όπως η Εύα ως πρώτη γυναίκα πάνω στη γη, καθώς λέγεται, έφαγε τον απαγορευμένο καρπό και διώχθηκε από τον παράδεισο, έτσι κι αυτή η κοπέλα επιχειρεί να τα δοκιμάσει όλα μόνη της. Η ζωή της είναι η ζωή όλων των γυναικών του κόσμου. Μόλις επιχειρήσουν να δοκιμάσουν, να προσπαθήσουν να κάνουν κάτι το οποίο η κοινή αντίληψη δεν επιτρέπει ή απαγορεύει, άμεσα απομονώνονται από τον κορμό της κοινωνίας. Από κει πιστεύω πως αρχίζουν όλες οι διακρίσεις και οι αποστάσεις μεταξύ των δύο φύλων σε όλες τις κοινωνίες σε όλα τα επίπεδα.

Αυτή είναι και η δική σας εμπειρία;

Προσωπικά, όχι δεν αντιμετωπίζω τέτοιες δυσκολίες γιατί στην οικογένεια που έχω τώρα, μετά το γάμο μου, αντιμετωπίζουμε τα

θέματα πολύ απλά, πολύ ανθρώπινα και πολιτισμένα. Δεν επιχειρώ μέσα από τις ταινίες να απεικονίσω κάποιον δικό μου πόνο - που δεν έχω - αλλά να μιλήσω για τον πόνο των γυναικών της πατρίδας μου. Αυτός είναι ένας λόγος που η ταινία έχει εκτιμηθεί όπου προβλήθηκε. Γιατί οπουδήποτε στον κόσμο, οποιαδήποτε γυναίκα νιώθει ότι έχει μια σχέση με την ταινία, την υπόθεση, τον κορμό της. Σε όλο τον κόσμο οι γυναίκες σαν

μέρος της κοινωνίας έχουν υποστεί κάποιες διακρίσεις και μειώσεις. Ένας Ιρανός ποιητής λέει: «εγώ είμαι ο κοινός πόνος, φώναξε για μένα». Έτσι αισθάνομαι κι εγώ.

Τελικά αυτό που έχει ξεχάσει να αγοράσει, να ψάξει να βρει η ηλικιωμένη γυναίκα της τρίτης ιστορίας, τι είναι;

Στην ουσία αυτή η κορδέλα που έχω δέσει στο δάχτυλο της και μένει ανεκπλήρωτη ως επιθυμία, μπορεί να είναι η ξεχασμένη παιδική της ηλικία, τα νεανικά της χρόνια.

Έχετε δουλέψει με την Σαμίρα Μαχμάλμπαφ ως βοηθός σκηνοθέτη σε δύο ταινίες. Μιλήστε μας γι' αυτή τη συνεργασία.

Καταρχήν είναι μια συνεργασία αγάπης, λόγω της συγγενικής μας σχέσης κι ως προς αυτό διαφέρει από άλλες συνεργασίες. Στα γυρίσματα του *Μήλου* και του *Μαυροπίνακα* ήμουν α' και β' βοηθός σκηνοθέτη αντίστοιχα. Συνεργαστήκαμε πολύ καλά και πιστεύω ότι έμαθα πολλά από τη Σαμίρα. Πιστεύω ότι είναι μια πάρα πολύ δυναμική, έξυπνη και ευαίσθητη γυναίκα. Δεν αισθάνομαι περήφانه γι' αυτήν μόνο ως άνθρωπος της οικογένειάς της αλλά και ως γυναίκα του Ιράν. Την εκτιμώ πολύ.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Οι απέναντι
Ceux d'en face

του Ζαν-Ντανιέλ Πολέ (Γαλλία, 2000)

Σ' ένα μεγάλο, αδειανό κι απομακρυσμένο σπίτι, ο Μικαέλ, μουσικός, συνθέτει μια ψαλμωδία. Μια νέα γυναίκα, η Λίντα, έρχεται να πάρει μια βαλίτσα που ανήκει στο φίλο της, Σεμπασιέν, έναν νεαρό που βασανίζεται από την ιδέα του Κακού. Η βαλίτσα αυτή περιέχει εκατοντάδες φωτογραφίες από όλο τον κόσμο (καταστροφές, πλημμύρες, πόλεμοι, λιμοί, μοναχικά γηρατειά, πρόσωπα παιδιών), καθώς και κείμενα και φιλολογικές αναφορές. Το υλικό θέτει ζητήματα σε σχέση με το Κακό, πέρα από την απλή απεικόνιση του ανθρώπινου πόνου. Προτού φύγει σε ταξίδι, ο Σεμπασιέν έχει παρακαλέσει τη Λίντα να οργανώσει τις φωτογραφίες, με σκοπό να γίνει έκθεση. Ο Μικαέλ την καλεί να μείνει στο σπίτι μαζί του. Εκείνη δέχεται και, σιγά σιγά, γεννιέται μεταξύ τους συμπάθεια κι εμπιστοσύνη. Ο πυρήνας της ταινίας έγκειται στη, φαινομενικά, τυχαία συνάντηση φωτογραφιών, οι οποίες, καθώς η Λίντα τις τακτοποιεί, αρχίζουν να αποκτούν νόημα. Στην ταινία πρωταγωνιστούν οι Μάικλ Λόνσντεϊλ, Βαλεντίν Βιντάλ, Αλέν Μπεζέλ.

Οι απέναντι είναι η πιο πρόσφατη ταινία του μεγάλου Γάλλου σκηνοθέτη Ζαν-Ντανιέλ Πολέ, με την εντελώς προσωπική θεματική και αισθητική. Το κοινό είχε την ευκαιρία να γνωρίσει το σύνολο του προηγούμενου έργου του, στο αφιέρωμα του 39ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου - Cine Προβλήτα 3, 19:30

Ένας γεωργιανός στη Γερμανία

Ντίτο Τσιντσάτζε, σκηνοθέτης της ταινίας *Χαμένοι δολοφόνοι*

Γιατί κάνετε σινεμά;

Γιατί το αγαπώ πολύ, δεν μπορώ να ζήσω χωρίς τον κινηματογράφο. Ήμουν 12 χρόνων όταν έκανα την πρώτη μου ταινία μαζί με τους συμμαθητές μου. Ας πούμε, ότι είμαι άρρωστος με το θέμα. Το να κάνω ταινίες είναι μία από τις δυνάμεις της ζωής μου. Μου αρέσει όταν κάποιος προσπαθεί με πει μια ιστορία με την κινηματογραφική γλώσσα, όχι με της λογοτεχνίας ή κάποιας άλλης τέχνης γιατί το σινεμά έχει τη δική του γλώσσα όπως άλλωστε συμβαίνει και με τους σπουδαίους σκηνοθέτες.

Τι σας έκανε να υποδυθείτε ο ίδιος το ρόλο της μητέρας ενός από τους χαρακτήρες της ταινίας;

Αυτό το ρόλο δεν ήθελε να τον παίξει κανείς. Απευθυνθήκαμε τόσο σε γερμανίδες ηθοποιούς όσο και σε ερασιτέχνιδες μετανάστριες αλλά καμία δεν ενδιαφέρθηκε. Τελικά αφού το συζήτησα με τον διευθυντή φωτογραφίας μου, αποφασίσαμε να κάνουμε αυτό το πείραμα. Πρέπει να πω, πως κάθε φορά που βλέπω αυτή τη σκηνή πάντα αγχώνομαι για το πώς λειτουργεί μέσα στην ταινία.

Πόσο δύσκολο ήταν για κάποιον σας κι εσάς που κατάγεστε από την Γεωργία να κάνετε μια ταινία στη Γερμανία;

Ήταν πάρα πολύ δύσκολο γι' αυτό και οφείλω πάρα πολλά στον παραγωγό μου. Μας βοήθησε πολύ το MFD, το ίδρυμα κινηματογράφου της Βιτεμβέργης και κάποιοι άλλοι φορείς, γενικά το σύνολο της χρηματοδότησης προέκυψε από τη Γερμανία.

Πόσο κράτησαν τα γυρίσματα και με ποιο τρόπο δουλέψατε;

Λόγω των περιορισμένων δυνατοτήτων που είχαμε, αποφασίσαμε να κρατήσουμε τις περισσότερες σκηνές με ένα γύρισμα. Επιδιώξαμε να' χουμε δυναμικές σκηνές με πολύ κίνηση αλλά πάντα σε ένα πλάνο. Η αλήθεια είναι πως χάρηκα που είχαμε χαμηλό προϋπολογισμό. Τα γυρίσματα ήταν σύντομα, μόνο 29 μέρες.

Ποιο μέρος της διαδικασίας ολοκλήρωσης μιας ταινίας είναι αυτό που απολαμβάνετε περισσότερο;

Το γύρισμα και το μοντάζ. Ειδικά το μοντάζ είναι το αγαπημένο μου, το να βρίσκομαι μόνος στο δωμάτιο με τον μοντέρ μου και να κάνουμε την τελευταία δομή της ταινίας, που είναι πολύ διαφορετική από την αρχική. Γράφεις ένα σενάριο, γυρίζεις μια άλλη ταινία, και κάνεις μια τρίτη ταινία στο μοντάζ. Είναι το πιο σημαντικό, ακόμα και λάθη που έκανες πριν μπορείς να τα αλλάξεις και να τα σώσεις.

Η ταινία έχει βρει διανομή στην Γερμανία;

Ναι, θα προβληθεί σε όλες τις γερμανόφωνες χώρες, στη Γαλλία και σε κάποιες ακόμα. Βοήθησε πολύ το γεγονός ότι είχαμε μια πολύ καλή προβολή στις Κάννες, στο τμήμα

«Ένα κάποιο βλέμμα». Πήραμε πολύ καλές κριτικές και το κοινό ενθουσιάστηκε.

Θα επιστρέφατε στη Γεωργία για να κάνετε μια ταινία;

Θα ήθελα πολύ να κάνω ταινίες στην Γεωργία, αλλά όχι τώρα. Ελπίζω μετά από καιρό, αφού τώρα είναι σχεδόν αδύνατον να κάνεις ταινίες εκεί. Ο τρόπος που χρηματοδοτούν και κάνουν ταινίες είναι λανθασμένος. Προσπαθούν να κάνουν φιλμ σε σοβιετικό στυλ αλλά δεν υπάρχει Σοβιετική Ένωση πια. Δεν μπορείς να το κάνεις αυτό, είναι βλακεία και μεγάλο λάθος. Χρειάζονται δραστικές και ριζικές αλλαγές, όχι μικρά βήματα. Πρέπει ν' αλλάξει ένας ολόκληρος τρόπος σκέψης, η πνευματικότητα.

Όπως είπατε, για 7 χρόνια βρισκόσασταν σε βαθιά σιωπή μέχρι που γυρίσατε το *Χαμένοι Δολοφόνοι*. Ποια είναι τα επόμενα σχέδια σας; Γράφω ήδη το σενάριο της επόμενης ταινίας μου που θα' χει τίτλο *Boy with a tail*. Είναι ο μύθος μιας οικογένειας με ένα εννιάχρονο αγόρι που έχει ουρά. Πρόκειται για 3 ιστορίες που μπλέκονται μεταξύ τους. Θα' ναι μια κωμική αλλά ταυτόχρονα και θλιβερή ταινία. Η χαρά μου είναι που θα δουλέψω ξανά με τον παραγωγό μου και στενό συνεργάτη μου Πήτερ Ρόμελ αλλά και με τον διευθυντή φωτογραφίας Μπένεντικτ Νόιφελ. Ο άνθρωπος αυτός δεν έχει όρια. Του ζητούσα τα πάντα και ήταν κάθε φορά έτοιμος να μου δώσει τα πάντα.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Guest List

- AZOURY Philippe, Journalist, Liberation, FRANCE
- BLAYER Pnina, Director, Haifa Film Festival, ISRAEL
- CEYLAN Emin, Actor, CLOUDS OF MAY, TURKEY
- CEYLAN Nuri Bilge, Director, CLOUDS OF MAY, TURKEY
- CLIFFORD Graham, Board member, "Moving image AS, Network Trollgam", NORWAY
- CLIFFORD Herbjörg H., Director, "Moving image AS, Network Trollgam", NORWAY
- GRILO Joao Mario, LONGE DA VISTA, FRANCE
- HAMMOND Wally, Journalist, Time Out Magazine, GREAT BRITAIN
- KOZOLE Damjan, Director, PORNOFILM, SLOVENIA
- LATIN Matjaz, Actor, PORNOFILM, SLOVENIA
- LEIN Lisbeth, Producer, "Mediesmia A/S, Network Trollgam", NORWAY
- MAMONTOV Alexander, St. Petersburg Film festival, RUSSIA
- MANCINI Domenico, Actor, LA CAPAGIRA, ITALY
- MANTHOULIS Maria, Festival Coordinator, Unifrance, FRANCE
- MICHKO Netchak, DOG'S LIFE, FRANCE
- MOSER Sabine, Journalist, NEUES DEUTSCHLAND, GERMANY
- PIVA Alessandro, Director, LA CAPAGIRA, ITALY
- RIDER Robert, Head of cinema, Barbican Center, GREAT BRITAIN
- ROY Jean, Journalist, L' Humanite, FRANCE
- SHAKHNAZAROV Karen, President and General Director, FULL MOON, RUSSIA
- SIVERTSEN Borre, manager, Mediesmia A/S, NORWAY
- VAN HEERDEN Johann, Program Manager, Filmmet, GREECE
- VERVERAKIS Stelios, Journalist, "Sabah, ATV, BBC (Turkish service)", GREECE

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Άγγελος Φραντζής

επιλογή της μουσικής για την ταινία *Πολαρόνι*

Στην ταινία υπάρχουν δύο ειδών μουσικές, από τη μία είναι τα ηλεκτρονικά ακούσματα που είναι γραμμένα από Έλληνες συνθέτες ή συγκροτήματα, ανάμεσά τους είναι η Εισόδος Κινδύνου, ο Coti K., ο Αντώνης Π. και ο Μιχάλης Δ., και από την άλλη είναι ποπ τραγούδια της δεκαετίας του '60-'70. Η διάθεση στην ταινία ήταν να συνδυαστούν ακριβώς αυτά τα δύο πράγματα, μια αναφορά γενικότερη πάνω στην δεκαετία αυτή. Οι επιλογές κάποιων κομματιών του Πασχάλη, του Πλέσσα ή του Τζορντανέλι δεν είναι μόνο αναφορές σε μια συγκεκριμένη δεκαετία, είναι επειδή αυτές οι μουσικές μας προκαλούν εμάς σήμερα, με αυτές τις μουσικές χορεύουμε πιο πολύ στα πάρτυ. Η επιλογή αυτής της μουσικής για την ταινία δεν δείχνει μια ειρωνική, ούτε μια νοσταλγική ματιά στο παρελθόν. Ίσως πάλι τελικά να είναι και τα δύο, με μεγάλη όμως τρυφερότητα.

Η μουσική, τις περισσότερες φορές, βγαίνει μέσα από την ίδια τη δράση. Σε αυτήν την περίπτωση το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ένα τραγούδι του Πασχάλη που υπάρχει στην ταινία, σε αρκετά σημεία και με διαφορετικές μορφές. Ακούγεται στο τρένο, το παίζουν κάποιοι πλανόδιοι μουσικοί, το σφυρίζουν στο δρόμο, το χορεύουν σε ένα πάρτυ, ακούγεται λοιπόν αρκετές φορές κι έχει να κάνει πάλι με αυτό που έλεγα πριν, συνδέεται με ένα από τα ερωτήματα της ταινίας κι ένα μήνυμα που λέγεται στην ταινία με μια φράση «η ευτυχία χορεύεται». Για μας δεν υπήρχε πιο χαρακτηριστικό τραγούδι για μια τέτοια περίπτωση από το «αν μια μέρα σε χάσω», του Πασχάλη.

Συνέντευξη: Άνναστασία Γρηγοριάδου

ΕΪΠΟΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΑΙΝΙΕΣ...

Κώστας Γκιμοσούλης

...για την ταινία *Το φως που σβήνει*

Ορισμένες φορές οι λέξεις δεν μπορούν να εκφράσουν κάποια πράγματα κι αυτό ισχύει και στην ταινία του Βασίλη Ντούρου. Είναι μια ταινία, που πραγματικά απήλαυσα, όχι με τυχόν κινηματογραφικά κριτήρια -που ούτως ή άλλως δεν διαθέτω- αλλά με το να εισπράξω γνώσια συγκίνηση. Αυτό οφείλεται και στον ψυχισμό του καλλιτέχνη. Η ταινία είναι γνώση και πολύ τρυφερό, όπως κι ο δημιουργός της. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση ο Αλεξανδράκης κι ο τρόπος που τον χειρίζεται ο σκηνοθέτης, όπως κι ο μικρός πρωταγωνιστής.

Σπύρος Φωκός

...για την ταινία *Βήσια γυναικών*

Είναι μια ακόμα διασκεδαστική κωμωδία του Νίκου Ζερβού που, λόγω της γνωστής αθυροστομίας του, ίσως διασούν πολλοί να τον κατακρίνουν. Το γεγονός όμως ότι η ταινία παίζεται ήδη στις κινηματογραφικές αίθουσες της Θεσσαλονίκης για πέμπτη συνεχή εβδομάδα και με το Εργατικό Κέντρο της Θεσσαλονίκης να κάνει παρουσίαση για τον Νίκο Ζερβό για δεύτερη χρονιά, αποτελεί επιτυχία. Είναι συγκινητικό ότι στις δύο πρώτες εβδομάδες προβολής της η ταινία απέφερε 20.000 εισιτήρια χωρίς να έχει διαφημιστεί ιδιαίτερα.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 8

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Φοβού τους Έλληνες

του Τζον Τατούλης

Πρόκειται για την ιστορία μιας βεντέτας, από αυτές που ξεκλήρισαν ολόκληρες οικογένειες κυρίως στην Κρήτη ή στη Μάνη, με έμφαση στο κωμικό στοιχείο. Οι βεντέτες, δηλαδή οι ατέλειωτες και δυστυχώς θανατηφόρες διενέξεις για ζητήματα τιμής, αποτελούν περιπτώσεις εκδικητικής μανίας που συχνά αγγίζει τα όρια της γραφικότητας. Ο δασκαλάκος Μάνος Πουλάκης πασχίζει να αποκοπεί από τον ομφάλιο λώρο της παρανοϊκής ανταλλαγής πυρών εν ονόματι μιας ακατανόητης αιματολαγνείας. Κάνει ό,τι μπορεί για να απαλλαγεί από την φερόμενη ως υποχρέωσή του να «καθαρίσει» τον αιώνιο εχθρό, αλλά θα του το επιτρέψουν; Ο Ελληνοαυστραλός Τατούλης ίδρυσε πριν 19 χρόνια την Media World P/L στη Μελβούρνη, εταιρεία παραγωγής ως επί το πλείστον τηλεοπτικού προγράμματος, που καλύπτει κάθε λογής θεματολογία. Έχει σκηνοθετήσει άλλες τρεις ταινίες για τον κινηματογράφο, που είναι το *In too deep* το 1989, το *Ασημένιο άλογο* το 1993 και το *Zone 39* το 1995. Εδώ συνεργάζεται με τον Λάκη Λαζόπουλο, που αποφασίζει να δοκιμάσει την τύχη του και στο σινεμά μετά την τρομακτική επιτυχία του με τους *Δέκα μικρούς Μήτσους* στο γυαλί της τηλεόρασης, όπως και με την Τασώ Καββαδία και την Ελληνοαυστραλέζα Ζωή Καρύδη. Σε σενάριο του Τομ Γκαλμπρέιθ και με το «Στρώσε το στρώμα σου για δυο» του Μίκη Θεοδωράκη να μαγεύει την ακοή μας, ο σκηνοθέτης επιθυμεί να μας μεταδώσει διαμέσου του πρωταγωνιστή του την αγάπη για την ανθρώπινη ύπαρξη και το σεβασμό σ' αυτή.

Δ.Ξ.

Πολαρόνι

του Άγγελου Φραντζή

Οι καταστάσεις που ζουν οι ήρωες στην ταινία είναι οι περισσότερες βιωμένες από τους ίδιους. «Η αλήθεια τους είναι η αλήθεια της ταινίας», όπως διατείνεται ο τριαντάχρονος σκηνοθέτης της Άγγελος Φραντζής. Ο χρόνος και ο τόπος γυρίσματος είναι το ΕΔΩ και ΤΩΡΑ, η Αθήνα το καλοκαίρι του '98, τη χρονιά του μουντιάλ ποδοσφαίρου. Ο Στρατής (Βουγιούκας), ο Άγγελος (Φραντζής), η Θάλεια (Πρωτονοταρίου), η Κορίνα (Πατέλη), ο Έκτορας (Κόλλιας) και η Πέγκυ (Τρικαλιώτη) παιδιά αστικής καταγωγής και παιδείας όλοι τους, αποτελούν μια παρέα που ψάχνει και «ψάχνεται». Στην εποχή της υπερπληροφόρησης, οι ήρωες βιάζονται να ζήσουν, να αμφισβητήσουν, να βρουν ή να δώσουν στίγμα. Ανάμεσα σε clubs, συζητήσεις, βιβλία, κόμιξ, εφημερες αγκαλιές, καφέδες, τσιγάρα και μεγάλα σχέδια προσπαθούν να αποκτήσουν επαφή μέσω fax, τηλεφωνητών και e-mails. Πώς μπορούν να αντιδράσουν και να κάνουν κάτι όλοι μαζί; «Πώς μπορείς να αλλάξεις τον κόσμο αν δεν αλλάξεις πρώτα τον εαυτό σου»; Η αισθητική ταυτότητα της ταινίας, όπως ο τίτλος προδίδει, θυμίζει φωτογραφία rolagoid, καταγράφοντας μια πραγματικότητα της στιγμής, ως νοσταλγία του παρόντος... Γυρισμένη με digital βιντεοκάμερα που μεταφέρθηκε σε φιλμ, με κάμερα στο ώμο ή steadycam, έντονο κοντράστ, γρήγορη ή αργή κίνηση, παραπέμπει σε ένα μοντέρνο ντοκιμαντέρ με επίκαιρο θέμα, αφού όπως οι συντελεστές της υπογραμμίζουν, «είναι το κέφι μας, η τρέλα μας, η ανάγκη να λειτουργήσουμε ομαδικά, ως παρέα».

Β.Π.

Το σπίτι του Κάιν

του Χρήστου Καρακέπελη

Ο φόνος ως πράξη προϋποθέτει την ύπαρξη δυο τουλάχιστον προσώπων: του θύματος και του θύτη. Ο 38χρονος Χρήστος Καρακέπελης, σκηνοθέτης και σεναριογράφος της ταινίας (μαζί με τη Νατάσα Σέγκου), καταπιάνεται με τους δράστες τέτοιων εγκλημάτων και παρακολουθεί τη ατέλειωτη περιφορά του σώματος και του νου τους στο τώρα και στο χθες, στο δικαστήριο και στο νεκροτομείο, στο κελί και στη ζωή έξω στους δρόμους. Ο φακός της κάμερας ζουμάρει σε έξι κρατούμενους και σε έναν αποφυλακισθέντα, αλλά δεν παραλείπει να εστιάσει και στο δεσμοφύλακά τους. Με σπουδές κοινωνικών επιστημών στο Πάντειο Πανεπιστήμιο ο σκηνοθέτης επιδιώκει, έτσι, να μελετήσει τη διαδρομή τους, αυτή

που σημαδεύτηκε από το θάνατο, και να προειδοποιήσει. Όλοι νοιώθουμε φρίκη στη σκέψη πως θα μπορούσαμε να υπάρξουμε εμείς θύματα μιας τέτοιας πράξης. Γιατί η πιθανότητα να γίνουμε δράστες απουσιάζει πάντα από τη φαντασία μας;

Στο *Σπίτι του Κάιν* δεν υπάρχει αφηγητής, ούτε ερωτήσεις που περιμένουν απάντηση. Το μοντάζ είναι του πεπειραμένου Γιώργου Τριανταφύλλου και η μουσική του Θάνου Μικρούτσικου, ενώ η παραγωγή έγινε από τον σκηνοθέτη και το Ε.Κ.Κ. Ο Σερραίος Χρήστος Καρακέπελης έχει στο ενεργητικό του δυο ταινίες μι-

κρού μήκους και πλούσια παρουσία στο πεδίο της διαφήμισης, ενώ ασχολείται με τη συγγραφή σεναρίων και σκηνοθετεί σειρές ντοκιμαντέρ για την τηλεόραση.

Δ.Ξ.

Εφήμερη πόλη

του Γιώργου Ζαφείρη

Ο Ανδρέας, ο κεντρικός ήρωας της ταινίας, ταξιδεύει στο νησί που γεννήθηκε η νεκρή μάνα του, για πρώτη φορά. Δεν τον καλεί η νοσταλγία του για ένα τόπο, τον καλεί ένα πρόσωπο που δεν έχει γνωρίσει, αλλά κατακλύζει τα όνειρά του. Δομημένη σε τρία μέρη, που αναφέρονται σε τρεις σταθμούς του ταξιδιού του, από την μια ως την άλλη άκρη του νησιού και γυρισμένη σε εκτός έδρας απρόσιτες περιοχές της Λήμνου, της Μυτιλήνης, της Θήβας και της λίμνης Στιμφαλίας, η ταινία περιγράφει τη χιμαιρική ιστορία ενός ταξιδιού σε μια πολιτεία ιδανική, αλλά όμως ουτοπική. Το πρώτο μέρος, που είναι και το πιο ρεαλιστικό της ταινίας, εξελίσσεται στο λιμάνι, εκεί όπου πρωτοφτάνει. Το δεύτερο είναι το άνοιγμα του Ανδρέα στην ενδοχώρα του μικρού νησιού. «Εκεί ανοίγει και η εικόνα», όπως σημειώνει ο δημιουργός της. «Η γεωγραφία καταλύεται. Η μετατόπιση του ήρωα, εκτός από γεωγραφική είναι και εσωτερική», αφού μαζί με το σώμα «ταξιδεύει και η συνείδησή του». Στο τρίτο και τελευταίο μέρος, τέλος, πραγματοποιείται η άφιξη στον τόπο που γεννήθηκε η μητέρα του, έναν τόπο που γνωρίζει τώρα μια άλλη ζωή, αφού έχει μετατραπεί σε κέντρο διερχομένων μεταναστών, που φτάνουν συνέχεια στο νησί. Καθώς όλα έχουν αλλάξει οριστικά και αμετάκλητα, νιώθει την ανάγκη να πράξει αυτό που του απομένει. «Καθώς βυθίζεται στο μύθο, χτίζει από την αρχή το χαμένο τοπίο. Στίνει πάλι στη θέση της τη γαλάζια γραμμή του ορίζοντα. Στην πορεία αυτή δεν θα μείνει μόνος. Οι ξένοι θα τον βοηθήσουν». Τελικά η πόλη θα ξαναχτιστεί, και έστω για λίγο, εκεί θα κατοικήσουν άνθρωποι, όνειρα, ψυχές.

Με τη συνεισφορά των Χρίστου Κουλινού και Γιάννη Λεοντάρη στο σενάριο, ο Γιώργος Ζαφείρης εμπιστεύεται τη διεύθυνση φωτογραφίας στον έμπειρο Σταμάτη Γιαννούλη και την παραγωγή στην εταιρεία Notos Film Productions (με τη συνδρομή και του Ε.Κ.Κ.), ενώ στον πρωταγωνιστικό ρόλο εμφανίζεται -μετά από χρόνια απουσίας από τη μεγάλη οθόνη- ο Γιώργος Διαλεγμένος. Στη διανομή των ρόλων συμμετέχουν επίσης οι Μαρία Σκουλά, Μαρία Κεχαγιόγλου, Διόνη Κουρτάκη, Χρήστος Τσάγκας και Muzaffer και Zifla Drita Pelinku.

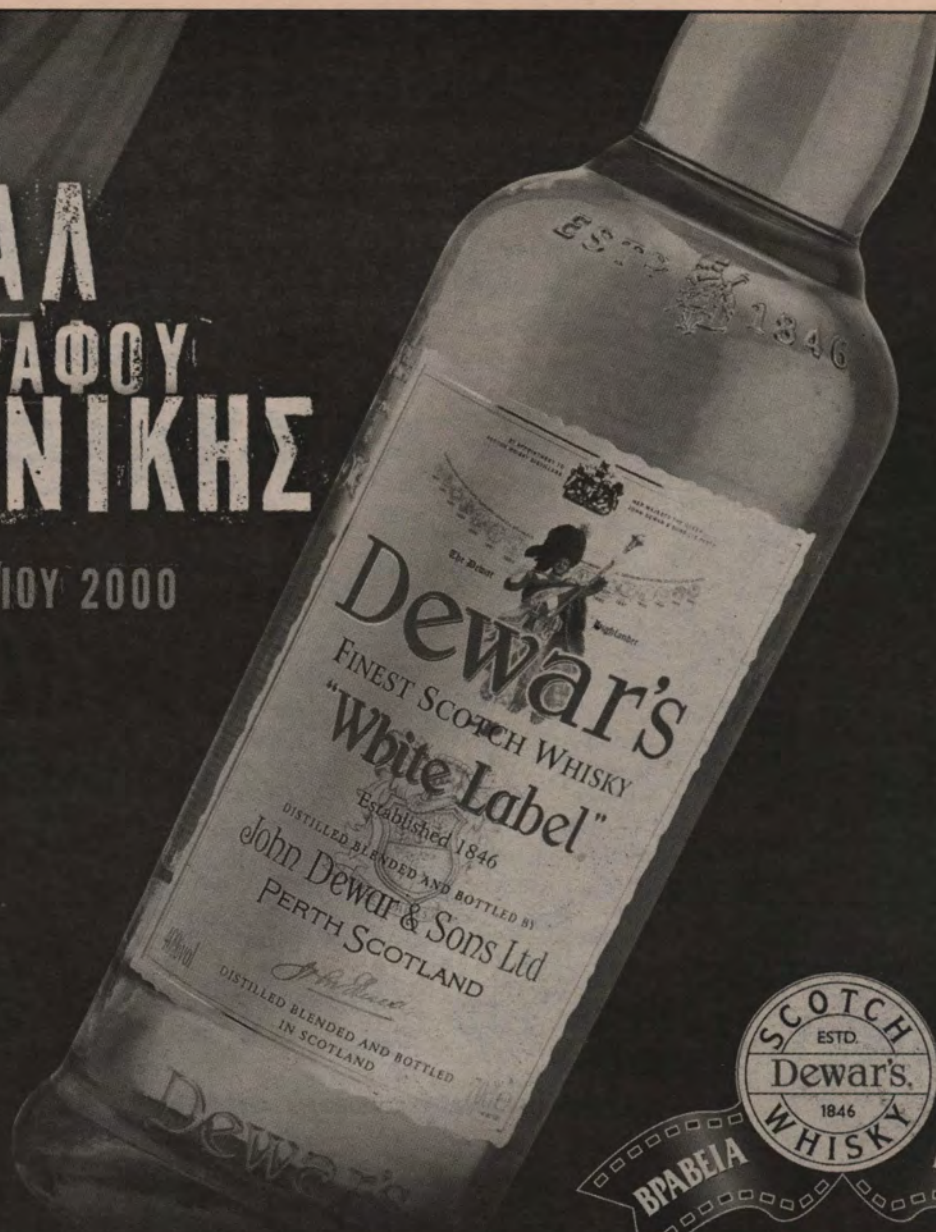
Β.Π.

•Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και ο Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

2000

10-19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

Οι Νέοι Ορίζοντες Πίνουν Milko

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Κάθε στιγμή είναι στιγμή

Alfa 156 Σας προκαλεί;

0800-500 800

Δίκτυο Alfa Romeo

- 1.6 T.S. 16V - 120 HP • 1.8 T.S. 16V - 144 HP • 2.0 T.S. 16V - 155 HP
- 2.0 T.S. 16V Selespeed - 155 HP
- 2.5 V6 24V - 190 HP

Alfa Romeo
CREDIT

Alfa 156. Μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση, με 4 αερόσακους, ABS με EBD και αυτόματο κλιματισμό. Τέλεια οδική συμπεριφορά, χάρη στις εμπρός τετράπλευρες αναρτήσεις και τις πίσω McPherson. Τεχνολογία αιχ-

μής, με πανίσχυρους κινητήρες, κορυφαίους στην κατηγορία τους. Αισθητική που ξεχωρίζει. Γοητεία που καθηλώνει.

Alfa 156. Σας προκαλεί να την αποκτήσετε τώρα, με την πιο ελκυστική χρηματοδότηση.

Cuore Sportivo

EPT

Η ΕΡΤ στηρίζει τον ελληνικό κινηματογράφο,

**Βοηθώντας να γίνουν πραγματικότητα
τα όνειρα των Ελλήνων δημιουργών
για να ταξιδεύουμε στον μαγικό κόσμο
των εικόνων, των ήχων, των συναισθημάτων
καταργώντας σύνορα, αποστάσεις, γλώσσες.**

EPT

Χορηγός

www.ert.gr

41^ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΗΠΕΙΡΟΣ - ΖΑΓΟΡΙΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

Ο ALPHA αγαπάει
τον κινηματογράφο

ALPHA

Το Άλφα της τηλεόρασης

Film

Institutions

of South

Eastern

Europe

Κινηματογραφικοί Οργανισμοί
της ΝοτιοΑνατολικής Ευρώπης

Δίκτυο συνεργασίας για το μέλλον του κινηματογράφου στην ΝοτιοΑνατολική Ευρώπη

Η ίδρυση του δικτύου αποφασίστηκε
στην Ύδρα, στις 16 Απριλίου 2000,
στο 1ο Συνέδριο που οργανώθηκε με
πρωτοβουλία του Ελληνικού Κέντρου
Κινηματογράφου.

Το 2ο Συνέδριο πραγματοποιείται στην
Θεσσαλονίκη, από τις 13 έως τις 15
Νοεμβρίου 2000.

Αλβανία

Βοσνία Ερζεγοβίνη

Βουλγαρία

Κροατία

Κύπρος

ΠΓΔΜ

Ελλάδα

Ρουμανία

Σλοβενία

Τουρκία

Γιουγκοσλαβία

41ο Διεθνές Φεστιβάλ
Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Περίπτερο του FISEE
Προβλήτα-Αποθήκη Γ

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Πανεπιστημίου 10 • 106 71 Αθήνα • τηλ.: 36 31 733, 36 34 586

fax: 36 35 086, 36 34 336 • E-mail: info@gfc.gr • http://www.gfc.gr

Animal print

by

whalegraphics

DIGITAL IMAGE PRINTING

always in Style

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 32, Τ.Κ. 55 133, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 450 280, FAX: 457 227
e-mail: whalegraphics@imagine.gr / web: www.imagine.gr/whalegraphics

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Η σύγχρονη εκδοτική παρουσία στα ελληνικά γράμματα

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ

ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΓΙΟΣ

Σε είδα

να 'σαι αόρατος

Μυθιστόρημα

«Ο έρωτας και μόνο αυτός πηγή της ιστορίας». Και στη σημερινή Αθήνα, μια παρέα νέων αποφασίζει να ζήσει μαζί. Με τον έρωτά τους και με Πίστη, Αγάπη, Ελπίδα ζωντανεύουν μια παρατημένη πολυκατοικία στον Κεραμεικό. Εχθρός τους η εξαφάνιση κάθε συναισθήματος από διάνοιες της επιστήμης και της εξουσίας, που για τη δόξα, τα βραβεία και τα εκατομμύρια πειραματίζονται πάνω στην ανθρώπινη συνείδηση σε εργαστήρια πολυεθνικών για την ανακάλυψη νέων γονιδίων. Ζούμε, άραγε, το τέλος της ανθρώπινης φύσης; Τώρα, στο μηδέν του έρωτα: «Σε είδα να 'σαι αόρατος».

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ζαλόγγου 11, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 330.12.08 – FAX: 382.25.30
www.kastaniotis.com e-mail: info@kastaniotis.com

Το ελεφάντινο βήμα της κωμωδίας

Στράτος Τζίτζης, σκηνοθέτης της ταινίας *Η αγάπη είναι ελέφαντας*

"Η αγάπη είναι ελέφαντας" ισχυρίζεται ένας από τους ήρωες της ταινίας του Στράτου Τζίτζη, που μετά από μακρά παρουσία στις σκοτεινές αίθουσες έρχεται στα Κρατικά Βραβεία. Η ανθρώπινη επαφή είναι πολύ δύσκολη στις μέρες μας δηλώνει ο σκηνοθέτης, που αποκαλύπτει την ακλόνητη και μη ευκαιριακή προτίμησή του στο είδος της κωμωδίας.

Τι σημαίνει για έναν σκηνοθέτη το να θητεύσει πλάι σε σημαντικούς Έλληνες δημιουργούς, όπως ο Παντελής Βούλγαρης ή ο Γιώργος Πανουσόπουλος;

Μαθαίνεις το σινεμά. Οι κινηματογραφικές σχολές δεν παρέχουν την απαραίτητη τεχνολογία για κάποιον που θέλει να μάθει σκηνοθεσία. Τα λόγια δεν αρκούν, χρειάζεται να ξέρεις και πώς γίνεται η δουλειά. Εγώ διδάχτηκα από αυτούς τους ανθρώπους, παρότι δεν ταίριαζα σε ύψος απ' ό,τι αποδείχτηκε. Εγώ πηγαίνα σε ένα άλλο είδος κινηματογράφου, αλλά αυτό δεν αναιρεί ότι ήταν οι δάσκαλοί μου.

Μετά από τρεις μικρού και μια μεσαίου μήκους δουλειές, παρατηρούμε μια οκτάχρονη παύση. Πού οφείλεται αυτή και πώς προέκυψε η επιστροφή σας με το *Η αγάπη είναι ελέφαντας*;

Το σενάριο της ταινίας ήταν έτοιμο εδώ και τρία χρόνια. Καθυστέρησα πάρα πολύ να βρω παραγωγό. Επειδή όλα τα άλλα μου σενάρια απορρίπτονταν συστηματικά από το ΕΚΚ, αποφάσισα να σταματήσω στο τέταρτο και να το κάνω πάση θυσία. Άρχισα να συζητώ με διάφο-

ρους, να παίρνω υποσχέσεις. Τελευταία στιγμή όμως όλα ματαιωνόνταν. Κάποια στιγμή βρέθηκε ένας ανεξάρτητος χρηματοδότης, ξεκινήσαμε να κάνουμε την ταινία και κάπως έτσι προέκυψε η *Bad movies*, που συνέχισε ως εταιρεία παραγωγής.

Η ταινία σας είναι κωμωδία. Με τις κωμωδίες ο κόσμος επέστρεψε -κακά τα ψέμματα- στις αίθουσες. Είναι, τελικά, η μόνη λύση;

Δεν ακολούθησα την κωμωδία για λόγους στυμμού. Όλες μου οι ταινίες ήταν κωμωδίες, με συγκεκριμένο ύφος. Κάτι σαν μαύρη κωμωδία, πικρή κατά βάθος, με σοβαρό θέμα που παρου-

σίαζε με κωμικό τρόπο. Εδώ συμπεριλαμβάνεται και ο *Ελέφαντας*, που μιλά για το επώδυνο του να μην μπορούμε να σταθεροποιησουμε την ερωτική μας συμπεριφορά. Συμπτωματικά, βγήκαν την ίδια περίοδο κι άλλες κωμωδίες, που μάλιστα είχαν θέμα τον έρωτα και το σεξ. Έτσι εντάχθηκε κατά λάθος η ταινία μου σε αυτό το ρεύμα. Πάντως, οι κωμωδίες ενθαρρύνουν σαφώς τον κόσμο να μπει στις αίθουσες, από όπου είχε αποτραβηχτεί τρομαγμένος από τις στοχαστικές ταινίες. Καλός ο στοχασμός, αλλά...

Ποια ήταν σε αριθμούς η πορεία του φιλμ στις αίθουσες;

Έκανε 130.000 εισιτήρια πανελλαδικά, ενώ εδώ στη Θεσσαλονίκη παίχτηκε σε τέσσερις αίθουσες επί οχτώ εβδομάδες με μεγάλη προσέλευση. Αν λάβουμε υπόψη τις πολύ κακές μέχρι βδελυγμίας κριτικές και το ότι η έξοδος του φιλμ έγινε την περίοδο των Όσκαρ, θεωρώ το νούμερο ιδιαίτερα ικανοποιητικό. Εδώ και ένα μήνα υπάρχει και στα βιντεοκλάμπ, με μεγάλη ζήτηση, κάτι που με χαροποιεί μολοντί δεν βλέπω τα πράγματα καθαρά εμπορικά.

Συνέντευξη: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

Παραμυθιάζομαι με την κάμερα

Ρένος Χαραλαμπίδης, σκηνοθέτης της ταινίας *Φτηνά τσιγάρα*

Πριν τρία χρόνια μάθαμε από αυτόν τις δυσκολίες κατασκευής μιας ταινίας, όταν δεν υπάρχει προϋπολογισμός. Το *No budget story* έδωσε στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης του 1997 μια πρώτη εικόνα της άπλετης κωμικής έμπνευσης του ηθοποιού και σκηνοθέτη του. Σήμερα, ο Ρένος Χαραλαμπίδης έρχεται ως συλλέκτης σπινών σε ένα πρωτότυπο, ευφάνταστο, τρυφερό και βεβαίως κεφάλαιο φιλμ νουάρ.

Επιστρέφεις μετά από τρία χρόνια και με αρκετές διακρίσεις στο ενεργητικό σου: Βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου σκηνοθέτη στη Θεσσαλονίκη το 1997, κατόπιν της *Fipresci* στην Κωνσταντινούπολη και περιοδεία με επιτυχία σε πολλά και σημαντικά Φεστιβάλ ανά τον κόσμο. Και τότε και τώρα σκηνοθετείς τον εαυτό σου. Πόσο εύκολο είναι τελικά κάτι τέτοιο; Πράγματι, εκείνη τη περίοδος ήταν μια περίοδος ταξιδιού για μένα και το *No budget story*. Συμμετείχα μάλιστα στα δύο από τα πέντε μεγαλύτερα Φεστιβάλ της Αμερικής. Τώρα, όσον αφορά την ερώτησή σου μπορώ να πω ότι είναι πολύ εύκολο. Πώς παίζουν και παραμυθιάζονται τα παιδιά; Έτσι παίζω κι εγώ και παραμυθιάζομαι με την κάμερα.

Στην Ελλάδα δεν το βλέπουμε πολύ συχνά. Σκέφτομαι τις ταινίες του Θανάση Βέγγου...

Έχει σκηνοθετήσει και ο Τάκης Σπυριδάκης...

Μόνο μια φορά όμως. Ναι, είναι αλήθεια ότι δεν συνηθίζεται εδώ.

Η ταινία μιλά για μια Αθήνα άδεια από κόσμο, με ανθρώπους μοναχικούς που περιφέρονται αναζητώντας μια ψυχή για να μοιραστούν μαζί της τη μοναξιά τους. Μπορείς να πεις μια-δυο σκέψεις σου για το φιλμ;

Μου είναι δύσκολο να μιλήσω για την ταινία. Καμιά φορά την κοιτάω και νομίζω ότι βλέπω κάτι καινούριο. Είναι σαν τα ημερολόγια, που γράφουμε παιδιά και τα βρίσκουμε μετά από είκοσι χρόνια.

Πόσες φορές την είδες ολοκληρωμένη;

Μόνο μια κι εδώ θα τη δω για δεύτερη φορά. Αγωνιώ για την ανταπόκριση που θα έχει στο κοινό.

Αναμειγνύεις διάφορα είδη. Αναφέρεσαι, μάλιστα, ξεκάθαρα στο φιλμ νουάρ. Υπάρχει η αφήγηση off, το κλίμα, η νύχτα...

Είμαι ένας άνθρωπος που του αρέσει να βλέπει ταινίες στην τηλεόραση, μισές όμως. Δεν τις βλέπω ολόκληρες κι έτσι έχω πάντα μια ανολοκλήρωτη αίσθηση. Έχω, επομένως, μια ανολοκλήρωτη άποψη για το φιλμ νουάρ (ή για το πλάνο-σεκάνς του Αγγελόπουλου), που μεταδίδω στην ταινία.

Από το «no budget» πέρασες πλέον στο budget. Ήταν καλύτερα τα πράγματα, φαντάζομαι.

Σίγουρα. Το *No budget story* αποτέλεσε μια διαδικασία απίστευτης ταλαιπωρίας από την αρχή ως και την προβολή της. Τώρα, όλα ήταν πολύ ευκολότερα. Η οικονομική ενίσχυση τόσο από το ΕΚΚ όσο και από τη *Bad movies* και την *Alpha* τηλεόραση ήταν πολύ σημαντική. Με εμπιστευθήκαν με ένα σενάριο, που το άλλαξα συνέχεια. Είναι σπουδαίο αυτό για μένα.

Συνέντευξη: Δημοσθένης Ξιφιλίνος

Νέες ιδέες, νέοι παραγωγοί

Κώστας Βαρκάδος, παραγωγός της εταιρείας *Bad Movies Production*

Εκπροσωπείτε μια νεοσύστατη εταιρεία που έχει εισέλθει δυναμικά στο χώρο της κινηματογραφικής παραγωγής, υποστηρίζοντας νέες ιδέες και νέους κινηματογραφιστές. Με ποια κριτήρια επιλέγετε κάποια σενάρια ώστε να αναλάβετε την παραγωγή τους;

Στόχος μας είναι να κάνουμε δύο με τρεις ταινίες το χρόνο. Πιστεύουμε στις νέες ιδέες και στους νέους ανθρώπους. Επιδιώκουμε να παρουσιάσουμε ένα ξεχωριστό προϊόν, που να συνδυάζει ποιότητα και εμπορικότητα. Ο συνδυασμός αυτός θα έρθει μέσα από νέους καλλιτέχνες και δημιουργούς, αλλά και καταξιωμένους σκηνοθέτες και ανθρώπους του χώρου, όπως είναι ο Αντώνης Καφετζόπουλος. Ο τελευταίος δοκίμαζε την τύχη του σε μια μεγάλη μήκους ταινία, αναλαμβάνοντας εκτός από τον πρωταγωνιστικό ρόλο τη σκηνοθεσία και το σενάριο. Οι διάλογοι είναι του Θοδωρή Αθερίδη. Το *Στάκαμαν* είναι ένα φιλόδοξο ακριβό σχέδιο, τουλάχιστον για τα ελληνικά δεδομένα, αλλά και σε σχέ-

ση με τις προηγούμενες δουλειές που έχει επιμεληθεί η *BAD MOVIES*. Ο προϋπολογισμός του αναμένεται να φτάσει τα διακόσια πενήντα εκατομύρια.

Εδώ έχουμε δύο ταινίες που συμμετέχουν στα φετινά κρατικά βραβεία, το *Η Αγάπη Είναι Ελέφαντας* του Στράτου Τζίτζη και το *Φτηνά τσιγάρα* του Ρένου Χαραλαμπίδη. Πρέπει να σας πω ότι η *Αγάπη είναι Ελέφαντας* πήγε πολύ καλά, ξεπερνώντας τα 150.000 εισιτήρια πανελλαδικά. Πορεία πολύ ικανοποιητική, άσχετα αν δεν κάλυψε τα έξοδα παραγωγής της. Πιστεύω όμως ότι με το χρόνο και τα τηλεοπτικά δικαιώματα, θα έρθουμε σε κάποιο ισοζύγιο. Το γεγονός είναι ότι στις αίθουσες θα "βγούμε" 1η Δεκεμβρίου με το *Φτηνά τσιγάρα* και 26 Ιανουαρίου με το *Στάκαμαν*. Όπως καταλαβαίνετε το στοίχημα είναι αρκετά μεγάλο.

Συνέντευξη: Βούλα Παλισιολόγω

Ο ελληνικός κινηματογράφος γιορτάζει. Κάτω απ' αυτό το σύνθημα και με διάθεση για ανανέωση και προώθηση του ελληνικού σινεμά, το νεοεκλεγέν διοικητικό συμβούλιο της εταιρείας Ελλήνων σκηνοθετών, αποτελούμενο από τον πρόεδρο Χάρη Παπαδόπουλο, τον αντιπρόεδρο

Αλέξανδρο Παπαηλία και το γραμματέα Γιώργο Λάμπρου μίλησε για τις εξελίξεις στο χώρο, τις πολιτιστικές δραστηριότητες που σκοπεύει να αναλάβει και φυσικά τους στόχους που θέλει να προωθήσει. Χαρακτηριστική συμβολική κίνηση της ενωτικής διάθεσης που επικρατεί είναι και η έκδοση ενός CD με τίτλο *"Ο δημιουργός σε πρώτο πλάνο"* με αποσπάσματα από τη μουσική όλων των ελληνικών ταινιών που διαγωνίζονται φέτος για τα κρατικά βραβεία.

Η άποψη ότι οι Έλληνες σκηνοθέτες πρέπει να αποφασίζουν οι ίδιοι για τα θέματα του κινηματογράφου και η συνεργασία σ' αυτόν τον τομέα και με τα σωματεία των τεχνικών είναι αποφάσεις οι οποίες φαίνεται να απασχολούν ιδιαίτερα την εταιρεία. Για το λόγο αυτό πρέπει να συμμετέχουν με τις προτάσεις τους και στο θέμα του νέου νόμου αλλά και της εθνικής σχολής κινηματογραφίας. Το επικείμενο συνέδριο που προγραμματίζεται έχει στόχο τη θέσπιση νέου πλαισίου και ο διάλογος που πρέπει να ανοιχτεί με το υπουργείο πολιτισμού θα έχει λοιπόν αντικείμενο συζήτησης θέματα αφ' ενός παιδείας και αφ'ετέρου παραγωγής και διανομής. Η στήριξη επίσης των νέων σκηνοθετών και η ανάγκη να τους δοθούν περισσότερες δυνατότητες, είναι επίσης στοιχείο που επισημάνθηκε. Ως τρόποι αντιμετώπισης μπορεί να είναι το διαφορετικό μοίρασμα της πίτας στα άτομα του χώρου και η βοήθεια της τηλεόρασης με την απόδοση από τα ιδιωτικά κανάλια του ποσοστού 1,5% για τον κινηματογράφο και με την παραγωγή τηλεταινιών, οι οποίες είναι καλό στάδιο εξάσκησης. Το τελευταίο μπορεί να λειτουργήσει σε συνδυασμό επίσης με την ώθηση της ταινίας μικρού μήκους.

Οι φιλοδοξίες για την ανάπτυξη φιλόδοξων πολιτιστικών δραστηριοτήτων είναι τομέας στον οποίο η εταιρεία στηρίζει πολλά και τα σχέδιά της έχουν ήδη συγκεκριμένη μορφή για τη λειτουργία ταινιοθήκης, η οποία θα λειτουργεί με τακτικές πρωινές προβολές για μαθητές κινηματογραφικών σχολών αλλά και του κοινού και στόχο τη δημιουργία κινηματογραφικής παιδείας. Τέλος η αρμονική συνεργασία με το φεστιβάλ, παρά το παραγμένο παρελθόν, είναι πλέον γεγονός με τη διάθεση και των δύο πλευρών για ειλικρινή και σοβαρό διάλογο.

Η στιγμή αυτή που διανύουμε μοιάζει ιδανική για την ανάπτυξη πρωτοβουλιών ώθησης του ελληνικού σινεμά. Το κοινό γυρίζει στην αίθουσα και εκτός από τις εμπορικές ταινίες μοιάζει να ενδιαφέρεται και για πιο ποιητικές προσπάθειες ξεφεύγοντας από την τηλεόραση. Ο Χάρης Παπαδόπουλος με τις παραπάνω διαπιστώσεις αφήνει να φανεί ουσιαστικά η αισιοδοξία του αλλά και η διάθεση για δουλειά. Άλλωστε όπως χαρακτηριστικά είπε «όλοι αγαπάμε το σινεμά όπως ένα λουλούδι. Αλλά το λουλούδι πρέπει να το ποτίσουμε».

Βαγγέλης Ρητάς

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Μαρκ Χατζηπατέρας
One time, one dream

Στην γκαλερί Καλφαγιάν
Μητροπόλεως 72
έως τις 2 Δεκεμβρίου
(ώρες λειτουργίας καταστημάτων)

“Το μια φορά, ένα όνειρο δεν σημαίνει κάτι συγκεκριμένο, αλλά μάλλον δίνει το ερέθισμα να χρησιμοποιήσει το κοινό την φαντασία του όπως θέλει. Η παιδική ηλικία και τα παραμύθια υπονοούνται και η λέξη «όνειρο» υπονοεί τη φαντασία, την ψευδαίσθηση αλλά επίσης και την ελπίδα. Υπάρχει επίσης η νύξη στη φευγαλέα στιγμή που περνά, όπως η ζωή μας.”

Μαρκ Χατζηπατέρας

Ο Χρυσός Αλέξανδρος
στην Ανιές Βαρντά

Την πρωτεργάτιδα του Νέου Κύματος του γαλλικού κινηματογράφου, Ανιές Βαρντά, τιμά φέτος το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Στη μεγάλη γαλλίδα σκηνοθέτιδα θα απονεμίσει το Ειδικό Τιμητικό Βραβείο του Φεστιβάλ, τον Χρυσό Αλέξανδρο, ο Υπουργός Μακεδονίας-Θράκης κ. Γεώργιος Πασχαλίδης. Η ειδική βραδιά θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη, 16 Νοεμβρίου στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, στις 8.30 το βράδυ.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Έρωτας, χρήμα, έρωτας
L'amour, l'argent, l'amour

του Φίλιπ Γκρόνινγκ (Γερμανία, 2000)

Ένα road-movie, μια ιστορία αγάπης. Μια ταινία για την ψυχρότητα των αυτόματων πωλητών, την ψυχρότητα της πορνείας, την ψυχρότητα της αγάπης που αναζητά τη θαλπωρή. Βασικά, πρόκειται για ένα παραμύθι: πώς μπορούν δύο παιδιά να επιβιώσουν μες στο χειμώνα;

Κυρίως Πρόγραμμα - Cine Προβλήτα 2, 12:00 & 20:00

Ο Τομά ερωτεύεται / Toma est amoureux
του Πιερ Πολ Ρεντέρς (Βέλγιο-Γαλλία, 2000)

Ο 32χρονος Τομά υποφέρει από αγοραφοβία, και η πάθισή του αυτή έχει καταστήσει τη ζωή του αβάσταχτη. Σταμάτησε να εργάζεται εδώ και οκτώ χρόνια, επένδυσε όλα του τα χρήματα, και τώρα ζει σ' ένα πολυτελέστατο διαμέρισμα, απ' όπου δε βγαίνει ποτέ. Δε βλέπει ποτέ κανέναν, τουλάχιστον όχι με σάρκα και οστά: το μόνο μέσο επικοινωνίας του είναι ένα βιντεοπλέφωνο.

Γαλλικός Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 13:00

Σάμια / Samia

του Φιλίπ Φοσόν (Γαλλία, 2000)

Η Σαμία είναι μια νέα κοπέλα αλγερινής καταγωγής, που ζει στη Μασσαλία με την οικογένειά της. Στο σπίτι, η Σαμία και η δύο αδελφές της έχουν έναν τρόπο ζωής αλγερινό. Μιλούν αραβικά, τρώνε αλγερινά φαγητά, τηρούν τα έθιμα της μουσουλμανικής θρησκείας τους και ηγαίνουν σε γάμους που διαρκώς τους θυμίζουν την ιστορία των γονιών τους. Όμως, σαν νέες κοπέλες, δικάζουνται.

Γαλλικός Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 15:00

Η μία τραγουδάει η άλλη όχι
L'une chante l'autre pas

της Ανιές Βαρντά (Γαλλία, 1976)

Δύο κοπέλες ζουν στο Παρίσι το 1962. Η Πολίν, 17 χρονών, φοιτήτρια, ονειρεύεται ν' αφήσει την ό-

κογένειά της και να γίνει τραγουδίστρια. Η Σουζάν, 22 χρονών, ασχολείται με τα δυο της παιδιά. Χωρίζουν, κι η καθεμιά τους κάνει τον αγώνα της ως γυναίκα. Ξαναβρίσκονται δέκα χρόνια αργότερα σε μια εκδήλωση. Η Σουζάν εργάζεται στον οικογενειακό προγραμματισμό, και η Πολίν έχει γίνει τραγουδίστρια. Η μοίρα θα τις ενώσει ξανά το 1976.

Spotlight Varda - Cine Προβλήτα 2, 15:00

Αχ / Aïe

της Σοφί Φιλιέρς (Γαλλία, 2000)

Ο Ρομπέρ είναι ένας γοητευτικός μεσήλικας, που δυσκολεύεται να διαλέξει ανάμεσα στις χαρές τις ελευθερίας και σε μια μόνιμη σχέση. Μια μέρα, συνοδεύει την αδελφή του στο μαιευτήριο, για να επισκεφθούν μια, άγνωστή του, φίλη της που μόλις έχει γεννήσει. Κατά τύχη, ο Ρομπέρ ήδη τη γνωρίζει: είναι η Κλερ, μια παλιά του αγάπη. Ο Ρομπέρ αρχίζει να νιώθει πάλι κάτι για την Κλερ, όμως, σχεδόν ταυτόχρονα, γνωρίζει μια νέα και όμορφη κοπέλα που εργάζεται ως μοντέλο. Τη λένε Μαρί-Πιερ, αλλά όλοι τη φωνάζουν Αχ.

Γαλλικός Κινηματογράφος - Παύλος Ζάννας, 17:30

Η όμηρος / La captive

της Σαντάλ Άκερμαν (Βέλγιο-Γαλλία, 2000)

Η Αριάν ζει με τον Σιμόν σ' ένα μεγαλοπρεπές διαμέρισμα του Παρισιού, κάτω από παρακολούθηση. Ο Σιμόν θέλει να ξέρει τα πάντα για κείνη, βάζει να τη συνοδεύουν όπου κι αν πάει, και την υποβάλλει σε ατελείωτες ανακρίσεις. Παρ' όλα αυτά, η Αριάν κατορθώνει να διατηρήσει γύρω της ένα χώρο ψυχικής και σωματικής υγείας.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Cine Προβλήτα 2, 17:30

Μην πετάξεις τίποτα

Les glaneurs et la glaneuse

της Ανιές Βαρντά (Γαλλία, 2000)

Βασανιζόμενος από μια άσβεστη επιθυμία, ο Σέρτζιο ζει σ' έναν κόσμο στα μέτρα του. Περνά τις μέρες του ανάμεσα στο φτηνό ενοικιαζόμενο

Ιστορίες ενηλικίωσης

δωμάτιό του, σε ερωτικές συναντήσεις με αγνώστους, και τη δουλειά του: είναι σκουπιδιάρης στα βόρεια της Λισαβόνας. Ο Σέρτζιο βρίσκεται εγκλωβισμένος σε μια κατάσταση παιδική, που τη μοιράζεται μόνο ο Λόρντε, ο σκύλος που φυλάει τη μάντρα των απορριμματοφόρων.

Spotlight Varda - Παύλος Ζάννας, 20:00

Οι παλαιστές / Uttara

του Μπουνταντέμ Ντασκκούπτα (Ινδία, 2000)

Κοντά σε μια απομακρυσμένη σιδηροδρομική διάβαση στην επαρχιακή Βεγγάλη, οι δύο φύλακές της, ο Μπαλαράμ και ο Νιμάι, συνδέονται με στενή φιλία. Περνούν ατελείωτες ώρες ασχολούμενοι με το πάθος τους: την παραδοσιακή πάλη. Εκεί κοντά, ένας πάστορας και ο υιοθετημένος γιος του, Μάθιου, κάνουν πράξεις φιλανθρωπίας για τους πάμπωχους προσφυτισμένους χριστιανούς.

Κυρίως Πρόγραμμα - Παύλος Ζάννας, 22:30

Η πίστη / La fidelite

του Αντρέι Ζουλάφσκι (Γαλλία, 1999)

Η Κλέλια, νέα και ταλαντούχος φωτογράφος, προσλαμβάνεται από έναν μεγαλοεκδότη σκανδαλοθηρικών εντύπων, τον Λισιέν Μακρουά, για να βελτιώσει την εικόνα της εταιρείας του. Ο πανίσχυρος Μακρουά περιστοιχίζεται από μια αληθινή αυλή, της οποίας ηγείται η ερωμένη του, Νταϊάν, και η οποία αποτελείται από διάφορους τύπους υπόπτων προθέσεων.

Παραγωγή: Πάουλο Μπράνκο - Cine Προβλήτα 2, 22:30

Agnès Varda

Η πρόγονος της Nouvelle vague
εκφράζει τις προθέσεις της,
περιγράφει τις εμπειρίες της

...για το ντοκιμαντέρ με θέμα την ανακύκλωση
λογιών-λογίων αντικειμένων και υποκειμένων
από τρόφιμα και στολίδια μέχρι εικόνες και
καρδιές: **Μήν πετάξεις τίποτα**

“Αυτή η ταινία είναι ντοκιμαντέρ από το αντικείμενό της. Γεννήθηκε από διάφορα περιστατικά και καταστάσεις. Από συγκινήσεις λόγω της αβεβαιότητας της νέας χρήσης της μικρής ψηφιακής κάμερας και της επιθυμίας να κινηματογραφήσω αυτό που βλέπω σε μένα: τα χέρια μου που γερνούν και τα μαλιά μου που ασπρίζουν. Η αγάπη μου για τη ζωγραφική ήθελα επίσης να εκφραστεί. Όλα αυτά έπρεπε να απαντηθούν και να εισαχθούν μέσα στην ταινία χωρίς να προδώσω το κοινωνικό ζήτημα που ευχόμουν να μεταφέρω: της σπατάλης και των σκουπιδιών ... Ποιός τα μαζεύει; Με ποιό τρόπο; Μπορούμε να ζήσουμε με τα υπολείμματα των άλλων;

(...) Οι προθέσεις μου δεν γίνονται συγκεκριμένες παρά μέσα από το γύρισμα και το μοντάζ. Τα όσα κινηματογράφησα μας μαθαίνουν πολλά σχετικά με την κοινωνία μας και τους ίδιους τους εαυτούς μας. Εγώ η ίδια έμαθα πολλά γυρνώντας αυτήν την ταινία. Αυτό μου επιβεβαίωσε πως το ντοκιμαντέρ είναι μια σχολή σεμνότητας.”

Μέθοδος της δουλειάς: Γύρισμα, μοντάζ κλπ

“Χάρη στην ελευθερία που μου παρέχει μια εταιρία παραγωγής λίγο πολύ δική μου (Ciné Tamaris), προετοιμάζομαι, κάνω γυρίσματα για περίπου δύο βδομάδες και ξεκινώ το μοντάζ. Το ρεπεράζ συνεχίζεται. Στη συνέχεια ξανακάνουμε γυρίσματα και πάλι μοντάζ.

Το σχόλιο της αφήγησης αρχίζει να διαμορφώνεται, οι λέξεις γεννούν άλλες ιδέες και εικόνες. Νέες πληροφορίες μας έρχονται, κάνουμε νέες επαφές με τον κόσμο. Ξαναπαίρνουμε το δρόμο. Επιτέλους τελικό μοντάζ και ολοκλήρωση της ταινίας. Η σινεγραφία για την οποία μιλάει είναι στο στοιχείο της στο ντοκιμαντέρ.

Οι συναντήσεις που κάνω, τα πλάνα που γυρίζω, μόνη ή σε ομάδα, ο τρόπος που μοντάρω, με αρμονία ή αντίστιξη, τα λόγια της αφήγησης, η επιλογή της μουσικής, όλα τα προηγούμενα δεν αποτελούν την γραφή ενός σεναρίου, ούτε το ύφος της σκηνοθεσίας, όλα αυτά κι επιπλέον το τυχαίο το οποίο δουλεύει μαζί μου είναι η σινεγραφία της ταινίας.”

...για την ταινία της **Η μία τραγουδάει η άλλη όχι**, μεγάλο βραβείο στο Φεστιβάλ της Ταορμίνια το 1977, όπου δύο νέα κορίτσια πειραματίζονται πάνω στη φράση της Simone de Beauvoir:

“Δεν είμαστε γυναίκες, γινόμαστε.”

“Έπρεπε να θίξουμε το θέμα της μητρότητας σε όλα τα μέτωπα και από κάθε πλευρά. Αμβλωση ελεύθερη και απαλλαγμένη από ενοχές. Όχι στην κατοχή των παιδιών. Φρίκη για την πατριαρχική εξουσία. Αγάπη για τα παιδιά, γι'αυτά των άλλων επίσης. Αντισύλληψη. Νέοι νόμοι. Σεξουαλική αγωγή. Έρωτας για τους άνδρες. Επιθυμία των παιδιών. Πατρική στοργή... Δεν είναι μια ταινία, πρό-

κειται για μια εγκυκλοπαίδεια. Πέρασα τα πάντα μέσα στα τραγούδια. Απόφαση τακτικής. Ο λόγος δεν ακούγεται. Μια εγκυκλοπαίδεια δεν την διαβάζουμε. Το βιωμένο, το τραγουδισμένο, αυτό που έχουμε αισθανθεί, σκέφτηκα πως θα ήταν πιο αποτελεσματικό. (...) Ακόμη κι αν μου αρέσουν οι αποτυχημένες ηρωίδες, οι γυναίκες που χάνουν την ισορροπία τους, τα νέα κορίτσια που αναρωτιούνται, ακόμη κι αν μου άρεσε η Κλεό κι άλλοι παρόμοιοι χαρακτήρες σε ταινίες άλλων σκηνοθετών, ήθελα αυτή τη φορά να σχεδιάσω το πορτρέτο γυναικών που στέκονται όρθιες.”

Τα παιδιά στο πλάτω

“Στη διάρκεια των γυρισμάτων της ταινίας υπήρχαν παιδιά επειδή η ιστορία το απαιτούσε. Παιδιά δύο μηνών, τεσσάρων, έξι, δύο χρονών ... Μαζί με τα μωρά είχαμε τις μητέρες τους ή κάποιον συγγενή, αλλά συχνά η μητέρα δεν ερχόταν ή μου είχε εμπιστοσύνη: έτσι όλος ο κόσμος ασχολιόταν με τα παιδιά, κι αυτό το έβρισκα φανταστικό. Υπήρχαν στιγμές που ένας ηλεκτρολόγος, για παράδειγμα, άλλαζε τις πάνες ενός μωρού ή κάποιος μακινίστας απομακρυνόταν κάνοντας βόλτα έναν πισιρικά που έκανε θόρυβο.”

Επιμέλεια: Χρήστος Καλλιόσης

Ο χρόνος κυλάει με διαφορετικούς ρυθμούς από χώρα σε χώρα, από άνθρωπο σε άνθρωπο. Η ταινία του ινδού σκηνοθέτη Buddhadeb Dasgupta είναι ακόμη μια απάντηση στο πόσο δογματικό και πλασματικό είναι το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης. Η υποτιθέμενη επανάσταση μοιάζει να έχει αποτύχει πριν ακόμη ξεκινήσει, (θυμάστε πολλά Φεστιβάλ με τέτοια ζέστη στη Θεσσαλονίκη;) Ο Dasgupta είναι ο πλέον καταξιωμένος σκηνοθέτης στην Ινδία, θεωρείται ο γνήσιος συνεχιστής του έργου του Satyajit Ray. Με τους *Παλαιστές* ένα πολύχρωμο παραμύθι, με ποιητικές αναφορές, το οποίο προκαλεί έντονα συναισθήματα χαράς και λύπης, κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στο πρόσφατο Φεστιβάλ Βενετίας.

Buddhadeb Dasgupta

Στα περίχωρα της παγκοσμιοποίησης

Ποια είναι η γνώμη σας για τους ανθρώπους που, παρόλο που η παγκοσμιοποίηση υπάρχει, αυτοί εξακολουθούν να ζουν και να λειτουργούν μέσα στο δικό τους περιβάλλον και σύστημα; Αρκετά εκατομμύρια ανθρώπων στον λεγόμενο αναπτυσσόμενο κόσμο έχουν ελάχιστη ή καμία ιδέα γεωγραφίας πέρα από τα σύνορα των δικών τους κατοικιών κι επίσης καμία γνώση γύρω από τις μοντέρνες τεχνολογίες. Η ιδέα της ταινίας βασίζεται σε μια μικρή ιστορία, μόλις τεσσάρων σελίδων και αποτελείται μόνο από αυτούς τους τρεις χαρακτήρες, τους δύο άνδρες και τη γυναίκα. Αυτό που μου άρεσε σ' αυτή την ιστορία ήταν η μοναξιά, των δύο ανδρών, το πως πάλευαν όλη την ώρα μεταξύ τους και πως αυτό το γεγονός δημιουργούσε πολλά προβλήματα στη σχέση τους. Στο τελικό σενάριο όμως εμπεριέχονται πολλά στοιχεία από το περιβάλλον μου, και όλα τα όνειρα και τους εφιάλτες που αυτή την εποχή κυριαρχούν στην Ινδία και στον υπόλοιπο κόσμο. Έτσι υπάρχουν χαρακτήρες οι οποίοι μοιάζουν να έχουν βγει από παραμύθια, όπως οι χορευτές και οι νάνοι και πολλοί άλλοι. Όλοι αυτοί οι χαρακτήρες έχουν να πουν την δική τους ιστορία και γι' αυτό τους έχω ενσωματώσει στο τελικό σενάριο της ταινίας.

Εσείς έχετε γράψει αυτή την τετρασέλιδη ιστορία;
Όχι, ο Samareesh Bose ο οποίος έγραψε νουβέλες και πολλές ιστορίες. Πέθανε πριν από καιρό τελειώς μόνος και θεωρείται πολύ σημαντικός στην Ινδική λογοτεχνία. Στους *Παλαιστές* η πραγματικότητα που βλέπετε, η υπάρχουσα πραγματικότητα δηλαδή, δεν αποτελεί ένα είδος καθρέφτη αλλά έχει αγγίξει τη σφαίρα του πραγματικού. Έτσι υπάρχουν πολλά πράγματα τα οποία δεν γίνονται πιστευτά, επειδή στην ουσία βρίσκονται κοντά στη πραγματικότητα αλλά δεν είναι πραγματικά τα ίδια.

Επομένως είναι ένα παραμύθι.
Ακριβώς. Αλλά επίσης υπάρχουν πολλά βίαια χαρακτηριστικά της πραγματικότητας μέσα στην ταινία.

Υπάρχουν πολιτικά μηνύματα πίσω απ' αυτή τη πραγματικότητα που παρουσιάζετε. Για παράδειγμα μέσα από την θρησκευτική προπαγάνδα που ασκεί ο χριστιανισμός, με τους ιεραπόστολους, του οποίου παρουσιάζετε την ήπια μορφή. Πρόκειται για τον πολιτικό και θρησκευτικό φονταμενταλισμό. Υπάρχουν επίσης στοιχεία μια φυσικής και σεξουαλικής επιθετικότητας. Όταν έχεις πολιτικό φονταμενταλισμό στη χώρα σου, τότε ταυτόχρονα υπάρχει και ο θρησκευτικός. Βέβαια το φαινόμενο αυτό δεν ισχύει μόνο στην Ινδία αλλά σε όλο τον κόσμο, όπου ισχύει σε διαφορετικά σχήματα και διαφορετικές φόρμες.

Πόσο έντονος είναι ο θρησκευτικός φανατισμός στην χώρα σας;

Ας μη μιλήσουμε μονάχα για τον θρησκευτικό φανατισμό των ινδουϊστών. Υπάρχει εξίσου ο χριστιανικός φανατισμός, ο οποίος είναι, όπως γνωρίζετε καλά, πολύ σκληρός και βίαιος. Επίσης έχουμε τον ισλαμικό φονταμενταλισμό. Η ταινία μιλάει για ένα είδος θρησκευτικού φονταμενταλισμού αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν κι άλλα είδη. Πρόσφατα αυτό το μέρος της Ασίας έχει δεχθεί πολλές επιθέσεις τόσο από

τον μουσουλμανικό όσο και τον χριστιανικό φανατισμό. Η ταινία έχει σκοπό ν' ανακαλύψει τον ρόλο του πολιτικού και θρησκευτικού φονταμενταλισμού στην κοινωνία σήμερα.

Υπάρχει ένα είδος σαρκασμού σχετικά με το πόσο κακοί είναι οι άνθρωποι μεταξύ τους στην ταινία. Μας δείχνετε μέσα από τη σχέση των δύο παλαιστών πως ο άνθρωπος σήμερα δεν ενδιαφέρεται για τον συνάνθρωπό του. Ποιά είναι η γνώμη σας για το ότι υπάρχει μία "αφέλεια" στον τρόπο με τον οποίο παρουσιάζετε τα γεγονότα στην ταινία σας, επειδή αυτά αν και παράδοξα ορισμένες φορές συμβαίνουν τόσο απλά και φυσικά.

Αυτή η "αφέλεια" στην οποία αναφέρεστε, είναι ένα πολύ σημαντικό πράγμα για μένα. Σκεφτείτε το μέρος, το οποίο δεν είναι μια μεγαλούπολη, επομένως η αφέλεια πρέπει να βρίσκεται εκεί. Πίσω από την "αφέλεια" υπάρχει φόβος, οι άνθρωποι σχεδόν φοβούνται, γίνονται πιο πολύπλοκες, τα όνειρα καταστρέφονται. Η εξουσία είναι πάντοτε καταστροφική και γι' αυτό νομίζω είναι απαραίτητο το στοιχείο της αφέλειας. Όταν βλέπεις κάτι απλό και αφελές νομίζεις ότι δεν είναι καθόλου σημαντικό και το συγχέεις με το απλοϊκό. Δεν είναι καθόλου έτσι τα πράγματα. Νομίζω ότι συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, δηλαδή πρόκειται για κάτι πολύ περίπλοκο και δύσκολο να κατανοήσεις και σίγουρα η αφέλεια δεν έχει καμία σχέση με το αστείο γεγονός. Αυτή η "αφελής" αντιμετώπιση των πραγμάτων κρύβει πολύ σκληρότητα μέσα της και χρει-

“Σε αυτόν τον κόσμο όπου υπάρχει μια εξαιρετική ένταση ανάμεσα στο ωραίο και το άσχημο, πρέπει να αγωνιστούμε για την προστασία του ωραίου.”

άζεται να προσπαθήσεις να το καταλάβεις. Στις μητροπόλεις τα πράγματα είναι όντως πολύ πιο πολύπλοκα και γι' αυτό όταν κάτι περίπλοκο συμβαίνει το δέχεσαι, γιατί έτσι είναι η ζωή στη μεγαλούπολη, δεν μπορείς να κάνεις κι αλλιώς. Δείτε όμως από την άλλη πλευρά το μέρος που δείχνει η ταινία πόσο απλό και μικρό είναι κι ενώ συμβαίνει κάτι τέτοιο, μέσα σ' αυτήν ακριβώς την απλότητα εγκυμονεί πάντα ο κίνδυνος με τις φρικτές συνέπειές του και ο ανθρώπινος φόβος.

Πώς ήταν η συνεργασία σας με τους ηθοποιούς; Πόσο χρόνο χρειαστήκατε για τα γυρίσματα;

Δουλέψαμε όλοι μαζί σαν μια ομάδα. Ο ηθοποιός που πρωταγωνιστεί πήγαινε στο γυμναστήριο για να μάθει πάλι ενώ η γυναίκα ηθοποιός για πρώτη φορά συμμετείχε σε μεγάλου μήκους ταινία. Χρειάστηκαν δύο μήνες για την ολοκλήρωση των γυρισμάτων. Το μέρος που έγιναν τα γυρίσματα είναι στα περίχωρα της Καλκούτα. Έχω γεννηθεί εκεί κοντά και συνήθιζα να επισκέπτομαι συχνά την περιοχή.

Ενώ η Ινδία έχει μεγάλο αριθμό παραγωγής ταινιών το χρόνο, οι ταινίες αυτές δεν βγαίνουν στον υπόλοιπο κόσμο. Πώς εξηγείτε το γεγονός;

Αυτό συμβαίνει, γιατί ο υπόλοιπος κόσμος απλά δεν θέλει να βλέπει ταινίες από την Ινδία. Πόσες ας πούμε για παράδειγμα ινδικές ταινίες υπάρχουν στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης; Η Ευρώπη δεν ενδιαφέρεται καθόλου για τον Ινδικό πολιτισμό και φυσικά στα φεστιβάλ δεν βλέπεις ταινίες από την Ινδία. Δεν ισχυρίζομαι ότι όλες οι ταινίες που γίνονται στην Ινδία είναι καλές, αλλά υπάρχουν μερικές πολύ καλές νέων σκηνοθετών, οι οποίες δυστυχώς δεν βγαίνουν προς τα έξω.

Στην ταινία εμφανίζονται συχνά οι παραδοσιακοί χορευτές κρυμένοι πίσω από ζωγραφισμένες μάσκες, σαν ένα είδος χορωδίας. Συμβολίζουν κατά έναν τρόπο το στοιχείο της αισιοδοξίας;

Αυτό το στοιχείο υπήρχε και στον ελληνικό πολιτισμό, ο χορός στην τραγωδία δηλαδή. Στην Ινδία υπάρχουν αρκετοί τέτοιοι χορευτές, είναι περισσότερο φορκλόρ καλλιτέχνες, τραγουδάνε, χορεύουν και γυρίζουν από χωριό σε χωριό δίνοντας παραστάσεις. Συμβολίζουν την πνευματικότητα, την παράδοση και τον πολιτισμό μας. Συμβολίζουν επίσης το Καλό το οποίο στο τέλος θα σε σώσει απ' όλα τα δεινά.

Τί σημαίνει κινηματογράφος για σας;

Νομίζω πως η ζωή μου θα ήταν πολύ βαρετή αν δεν μπορούσα να κάνω κινηματογράφο. Αυτός είναι η δύναμή μου. Μου προσφέρει πολύ ευχαρίστηση και γαλήνη και από την άλλη πλευρά από αυτόν ζω και βγάζω το ψωμί μου. Όταν έρχεσαι σ' ένα μέρος όπως είναι η Βενετία (ή η Θεσσαλονίκη) και βλέπεις τόσους πολλούς ανθρώπους να πηγαίνουν στις αίθουσες, τότε λες ότι ο κινηματογράφος έχει λόγο ύπαρξης και θα συνεχίσει να υπάρχει στο μέλλον.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλίτσης

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 15

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Vinko Bresan

“Η ταινία αφορά την σχέση μας με την ιστορία, για όλα αυτά που μας διαμορφώνουν και μας δένουν με το όχι και τόσο μακρινό παρελθόν [της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας]. Είναι μια κωμωδία. Δεν ήταν στις προθέσεις η ταινία να έχει πολιτικές σημασίες. Ακόμα και η προσέγγιση που υιοθέτησα είναι αυτή της καρικατούρας, μια στυλιζαρισμένη αναπαράσταση -και έτσι δεν μπορεί να ειπωθεί ως κινηματογραφικός ρεαλισμός. Παρ' όλα αυτά πολύ λίγο έ-

χω εξευγενίσει το ύφος που χρησιμοποίησα στην προηγούμενη ταινία μου, στο *Πώς Ξεκίνησε ο Πόλεμος στο Νησί μου*.

(...) Η τελευταία κωμωδία στη Κροατία έγινε το 1975 -έτσι μάλλον αυτό το κινηματογραφικό είδος δεν ανήκει στην παράδοση μας. Κατάγομαι από την περιοχή της Αδριατικής θάλασσας και εκεί προσπαθούμε να βρούμε πάντα λίγο χιούμορ, ακόμα και σε καταστάσεις που είναι τραγικές. Προσπαθώ να μεταφέρω αυτό τον τρόπο σκέψης στην οθόνη. (...) Όταν η ταινία προβλήθηκε στους κινηματογράφους, μια εφημερίδα της Κροατίας κάλεσε τους υποστηρικτές του δικτάτορα, σε μια προβολή. Ήταν ο πρόεδρος της Ένωσης Στρατάρχης Τίτο, ο ηγέτης των Κροατών παρτιζάνων με λίγους φίλους. Τους άρεσε η ταινία και μάλιστα κάποιοι απ' αυτούς είπαν ότι είναι εξαιρετική. Δεν νομίζω ότι στην ταινία είμαι υπερβολικά αγένης προς τον Τίτο. Προσπάθησα να κρατήσω μια ισορροπία ανάμεσα τα καλά και τα κακά. Μερικοί πολιτικοί στην χώρα μου ήταν πεπεισμένοι ότι ο χαρακτήρας του Στρατάρχη Τίτο ήταν μια έμμεση αναφορά στο Πρόεδρο Τουζμάν (σ.τ.μ. πρόεδρος της Κροατίας αμέσως μετά την απόσχιση από την Γιουγκοσλαβία, είχε κατηγορηθεί για φασιστικές πρακτικές). Ναι, νομίζω ότι ήταν κάπως έτσι. Κάποια στιγμή αισθάνθηκα ως εθνικός ήρωας που μάχεται το καθεστώς. Η ομοιότητα με τον πρόεδρο Τουζμάν δεν ήταν μέρος του αρχικού σεναρίου. Στον σοσιαλισμό μαθαίνεις να γράφεις με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε το σενάριο και η ταινία τελικά να έχουν πολύ λίγα κοινά σημεία.”

από συνεντεύξεις στην εφημερίδα του φεστιβάλ του Κάρλοβι-Βάρι (14/7/2000) και στο Ozor του Ζάγκρεμπ (4/12/1999)
Απόδοση: Δημήτρης Μπάμπας

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Το φάντασμα του Στρατάρχη / Marsal

του Vinko Bresan (Κροατία, 1999)

Η ταινία διαδραματίζεται σ' ένα μικρό νησί στις ακτές της Αδριατικής. Η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας και ο πόλεμος που ακολούθησε έχει οδηγήσει την τοπική οικονομία στον μαρασμό, καθώς ο τουρισμός έχει ολοκληρωτικά εξαφανισθεί. Όμως μια απροσδόκητη λύση διαφαίνεται στον ορίζοντα, μια λύση που έρχεται από το όχι και τόσο μακρινό παρελθόν. Ο Στρατάρχης Τίτο -ο ιδρυτής και επί χρόνια ηγέτης της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας, που πέθανε το 1980- φαίνεται ότι μετά θάνατο επιστρέφει πάλι πίσω: αυτήν την φορά ως φάντασμα. Οι βετεράνοι του απελευθερωτικού αγώνα, ηλικιωμένοι πλέον, αλλά πάντα πιστοί στον Αρχηγό και στις Αρχές του Κόμματος, διαφυλάττουν την “άλη” παρουσία του και αρνούνται να αποκαλύψουν την αλήθεια στον τοπικό αστυνομικό. Ενώ κάποιοι κάτοικοι του νησιού κρεμάνε σκόρδα και σταυρούς για να ξορκίσουν το κακό. Την ίδια στιγμή ο δήμαρχος είναι έτοιμος να εκμεταλλευθεί τον Στρατάρχη για να αναζωογονήσει τον τουρισμό: Η παρέλαση της εργατικής πρωτομαγιάς και άλλες α-

Μια κωμωδία, βραβευμένη στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι-Βάρι, που νεκρανασταίνει τον Στρατάρχη Τίτο.

κωμωδία που βασίζεται τόσο στους χαρακτήρες (οι κάτοικοι) όσο και στην κατάσταση: τοποθετώντας δηλαδή στην θέση του Δράκουλα, ένα “θεϊκό πρόσωπο” για το παλιό καθεστώς, τον Στρατάρχη Τίτο. Πίσω όμως από τους σατιρικούς τόνους και την κωμική υπερβολή, ο θεατής μπορεί να αναζητήσει στο σκηνοθετικό βλέμμα μια τρυφερότητα, αλλά και μια αγαπτική διάθεση τόσο για τους κατοίκους αυτού του μικρού νησιού, όσο και για τον ίδιο τον “Τίτο”.

Δ.Μ.

Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 20:00

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Στην άλλη πλευρά

Dincolo

του Hanno Hoffer (Ρουμανία, 1999)

Ο ταχυδρόμος είναι χοντρός και ντροπαλός. Ζει σ' ένα μικρό χωριό κοντά στα σύνορα. Εδώ οι περισσότεροι κάτοικοι του χωριού κάνουν “business” με τους γείτονες, στην άλλη πλευρά των συνόρων. “Φωτεινή εξαίρεση” ο ταχυδρόμος: αρνείται πεισματικά παρ' όλες τις πιέσεις της συζύγου του να ενστερνιστεί το πνεύμα των καιρών, δηλαδή την ελεύθερη οικονομία της αγοράς. Όμως ο ήρωας δεν θα αντέξει για πολύ. Ξεκινά λοιπόν με μια ομάδα ποδηλατών για τα σύνορα, για να κάνει “business”. Όμως καθώς είναι λίγο υπέρβαρος και σχετικά δυσκίνητος, ο ταχυδρόμος θα αποκοπεί από την ομάδα. Καθώς λοιπόν περιπλανιέται στην περιοχή των συνόρων θα συναντήσει από την άλλη πλευρά μία ομάδα από πόρνες. Γρήγορα απ' όλες τις κοπέλες θα ξεχωρίσει μία: έχει και αυτή πρόβλημα βάρους όπως και ο ήρωας. Όμως η συνάντηση αυτή θα αποδειχτεί μοιραία για τον ήρωα... Αυτή η μικρού μήκους ταινία από την Ρουμανία οικοδομεί το κωμικό της πάνω στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του σώματος του ήρωα. Όμως θα ήταν λάθος να θεωρηθεί η ταινία κωμωδία, αφού το απροσδόκητο τέλος συνιστά μια ανατροπή τόσο στον τόνο και το ύφος, όσο και στις σημασίες. Κοιτώντας με συμπάθεια αυτόν τον ήρωα -ένα δεινόσαυρο που δυσκολεύεται να προσαρμοστεί στο πνεύμα της ελεύθερης αγοράς- σ' σκηνοθεσία κάνει ουσιαστικά την ταινία μια εικονογραφία για τις μικρές τραγωδίες που βιώνουν όσοι επισκέπτονται τον “παράδεισο” της ελεύθερης οικονομίας.

Δ.Μ.

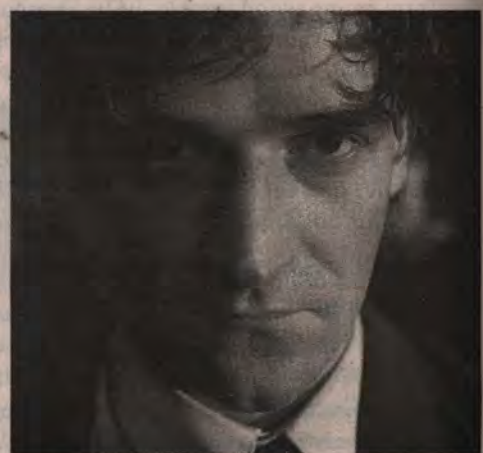
Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 15:00

Κατάλαβες φίλε μου;

Je li jasno, prijatelju?

του Dejan Asimovic (Κροατία, 2000)

Ο χώρος της δραματικής πλοκής για αυτή τη ταινία είναι μια φυλακή. Ίσως από τις σκληρότερες φυλακές της Γιουγκοσλαβίας, η Stara Gradiska φιλοξενούσε πολιτικούς και ποινικούς κρατούμενους -και η οποία τελικά έκλεισε το 1991, για τις «μπ-ανδρώπινες συνθήκες διαβίωσης» σ' αυτή. Οι κεντρικοί χαρακτήρες της αφήγησης είναι οι έγκλειστοι σ' αυτήν: πρόσωπα που προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα σ' αυτό το κολαστήριο των ψυχών και των σωμάτων. Η αφήγηση περιγράφει την καθημερινή ζωή σ' αυτήν την φυλακή, καταγράφει τις σχέσεις ανάμεσα στους φυλακισμένους. Στο κέντρο της δραματικής πλοκής είναι ένας έγκλειστος για φόνο εξ' αμελείας και η αφήγηση παρακολουθεί την πορεία του μέσα στη φυλακή: από τον εγκλεισμό του μέχρι την απελευθέρωσή του. Απομονωμένοι από τον εξωτερικό κόσμο οι φυλακισμένοι αγνοούν τα τεκταινόμενα και τις εξελίξεις στην κοινωνία. Και καθώς η χρονική περίοδος στην οποία διαδραματίζεται η ταινία είναι

καθοριστική -βρισκόμαστε στα τέλη δεκαετίας του '80 την περίοδο που ξεκινούσαν οι εθνικιστικές ταραχές στην Γιουγκοσλαβία-, οι πολιτικές προεκτάσεις δεν λείπουν από την δραματική πλοκή (ιδίως στις σκηνές του τέλους).

Δ.Μ.

Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 15:30

Dejan Asimovic

“Προσπάθησα να αποφύγω να απεικονίσω την φυλακή με τον συμβατικό τρόπο. Είναι σημαντικό να δηλώσω ότι η πλειοψηφία των σκηνών βίας δεν τις αντιμετωπίζω με ένα τρόπο νατουραλιστικό: για να φοβίσω δηλαδή [τον θεατή]. Προσπάθησα να τις δώσω με πιο “γκροτέσκο” τρόπο -γιατί οι ίδιοι χαρακτήρες που προκαλούν την βία είναι που παρουσιάζονται με “γκροτέσκο” τρόπο. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο, η μουσική μου φάνηκε ότι ήταν ένα πολύ σημαντικό στοιχείο [για την τελική διαμόρφωση της ταινίας] και γι' αυτό ζήτησα από τον Goran Bregovic, να την γράψει. Ήμουν σίγουρος ότι θα μπορούσαμε να συνεννοηθούμε πολύ καλά εμείς οι δύο. (...) Θα πρέπει να πω πως, όταν άρχισα να γράφω το σενάριο και έχοντας μεγάλη επιθυμία να κάνω αυτήν την ταινία, ποτέ μου δεν σκέφτη-

κα να “περάσω” οποιουδήποτε είδους μηνύματα. Αν μιλά γι' αυτήν την φυλακή είναι γιατί ένας φίλος μου που πέρασε εκεί κάποια χρόνια με ενέπνευσε για να γράψω αυτήν την ιστορία. Αν μιλά για την δεκαετία του 80, είναι γιατί αποτελεί τμήμα της νεότητας μου, την οποία πάντα κοιτάζω με τρυφερότητα αλλά και με κάποια θλίψη. Αν μιλά για την ανδρική φίλη, είναι γιατί πιστεύω σ' αυτήν. Αν μιλά για ένα πολιτικό σύστημα, είναι γιατί μόνο αυτό γνώρισα. (...) Αυτό που προσπάθησα να σκιαγραφήσω στην ταινία είναι ένα είδος μοιρολατρίας που μόνο οι άνθρωποι που έχουν ζήσει σε κοινωνίες της “απούσας ελευθερίας” γνωρίζουν. Ένα είδος μοιρολατρίας που “σου επιτρέπει να μην είσαι ελεύθερος”. Οι άλλοι σκέφτονται για σένα. Ελπίζω αυτή ατμόσφαιρα να διαχέεται σ' όλη την ταινία.”

Πανσέληνος / Den polnolunya

του Karen Shakhnazarov (Ρωσία, 1998)

Μια νύχτα με φεγγάρι, το 1948, στην Μόσχα: Μια γυναίκα, ένα νεαρό άνδρα, ένα παιδί και ένας σερβιτόρος. Η Μόσχα σήμερα: ένας ηθοποιός που ψάχνει δουλειά, ένας ντισκ τζόκεϊ, ένας γέρος Ουζμπέκος που ξέρει που βρίσκεται ο τάφος του Τσένγκις Χαν, ένας νέος που κοιτά στο παράθυρο ενός λεωφορείου μια κοπέλα, ένας μυστηριώδης μοναχός, ένας ηλικιωμένος που γίνεται μάρτυρας σε μια δολοφονία της Μαφίας...

Πάνω από 80 χαρακτήρες περιλαμβάνει αυτή η ταινία. Πρόσωπα που σ' ένα επεισόδιο βρίσκονται στην περιφέρεια, στο επόμενο είναι στο κέντρο, για να αποχωρήσουν διακριτικά στην συνέχεια. Αποσπασματική και επεισοδιογραφική, οργανωμένη όπως μια ταινία του Robert Altman (*Short Cuts*, *Nashville*), ή όπως το *La Ronde* του Max Ophüls, με τον χρόνο της δραματικής πλοκής να αλλάζει όμοια με ταινία του Resnais, η ταινία αυτή ανήκει στο είδος των ταινιών που προσπαθούν να απεικονίσουν την φευγαλέα αίσθηση μιας ζωής σε διαρκή κίνηση.

Εδώ αυτό που έχει σημασία δεν είναι η πλοκή, αλλά το στιγμιότυπο. Δεν έχει καμία σημασία η γενική εικόνα, αντίθετα το βάρος δίνεται στην λεπτομέρεια. Εικόνες της αέναης ροής του χρόνου, κομμάτια και αποσπάσματα μιας ζωής που ποτέ δεν σταματά και στην οποία ο χρόνος παίζει συχνά παράξενα παιχνίδια, συμπτώσεις τέλος που γεφυρώνουν το χάσμα του χρόνου, που συνδέουν πρόσωπα ξένα μεταξύ τους. Τι απ' όλα αυτά είναι όνειρο και τι πραγματικότητα;

Ο Karen Shakhnazarov, στην βραβευμένη αυτή ταινία στο φεστιβάλ του Κάρλοβι-Βάρι το 1998, δεν προσφέρει απαντήσεις, δημιουργεί απλώς ένα γοητευτικό στην ολότητά του ψηφιδωτό.

Karen Shakhnazarov

“Αυτή η ταινία είναι μία προσπάθεια να αναπαράγω την αίσθηση που αναδύεται από την ζωή. Όταν συλλογίζεσαι τι μπορεί να είναι η ζωή, μια από τις σκέψεις που μπορείς να κάνεις, είναι ότι η ζωή είναι αυτά τα μικρά αποσπάσματα, είναι τα πρόσωπα ανθρώπων που συχνά σου είναι άγνωστα, και τους οποίους συνάντησες κάποτε κατά τύχη, είναι απόρητοι συζητήσεων, είναι θραύσματα αναμνήσεων.

Όμως υπάρχει κάποια λογική σ' αυτά, κάποια μη-νοητή σύνδεση. Έτσι προσπαθήσαμε να μεταφέρουμε, με κάποιο τρόπο, αυτές τις ιδέες στην οθόνη -και θα ήμουν ευτυχισμένος αν η ταινία αυτή αρέσει στους θεατές.”

Δ.Μ.

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 17:30

Ο στρατώνας / Barak

του Valeri Ogorodnikov (Ρωσία, 1999)

Βασισμένη στο ομότιτλο διήγημα του Victor Petron, η ταινία απεικονίζει την ζωή στην επαρχία της Σοβιετικής Ένωσης, στην εκπονή του σταλινισμού.

Τοποθετημένη χρονικά στα 1953, λίγο μετά την θάνατο του Ιωσήφ Στάλιν, ταινία περιγράφει την ζωή στην Satka, μια μικρή πόλη στα νότια των Ουραλίων, κάπου ανάμεσα στην Ρωσία και τα γκουλάγκ της Σιβηρίας. Κεντρικοί χαρακτήρες, ένα πλήθος προσώπων που ζουν στην πόλη. Είναι η Olga, 23 χρονών, η οποία έχασε τους δικούς της στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, στην πολιορκία του Λένινγκραντ. Είναι ο Alexei, ένας στρατιωτικός που ζει μαζί με τον γιο και την φίλη του. Είναι επίσης ο Jora, ένας Εβραίος θύμα των σταλινικών διώξεων. Ο Friedriech, ένας Γερμανός, πρώην στρατιωτικός, παντρεμένος με Ρωσίδα.

Δημιουργώντας μία ιδιαίτερα λεπτομερή απεικόνιση των σχέσεων ανάμεσα στους πολλούς χαρακτήρες της ταινίας, η σκηνοθεσία σχεδιάζει ένα πορτραίτο της καθημερινής ζωής στην Ρωσία, σε μία χρονική περίοδο που η χώρα έβγαине από τα σκοτεινά χρόνια της σταλινικής καταπίεσης. Συναισθηματικοί, σοβαροί, ή απλώς "τρελοί" οι ήρωες της ταινίας είναι επιζώντες: έχουν μόλις διασχίσει, όχι χωρίς τραύματα, μια από τις πιο δύσκολες περιόδους στην ιστορία της Σοβιετικής Ένωσης -αυτή που ξεκινά με τις σταλινικές εκκαθαρίσεις των αντιφρονούντων στην δεκαετία του 30, διασχίζει τον καταστροφικό Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και καταλήγει στα χρόνια του Ψυχρού Πολέμου.

Τέταρτη ταινία για τον Valeri Ogorodnikov, Ο Στρατώνας διαθέτει μία εντυπωσιακή συλλογή διακρίσεων σε διάφορα φεστιβάλ (μεταξύ των οποίων και στα φεστιβάλ του Λοκάρνο και του Σικάγο).

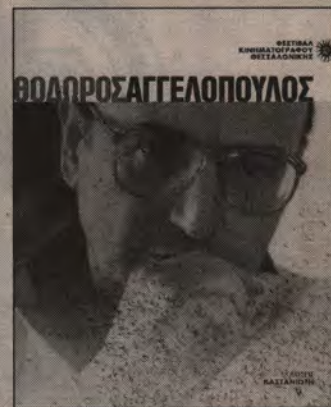
Δ.Μ.

Πέμπτη 16 Νοεμβρίου, Cine Προβλήτα 1, 22:30

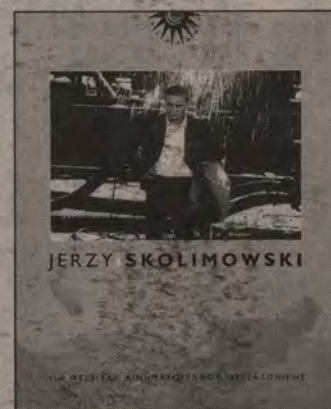

Valeri Ogorodnikov

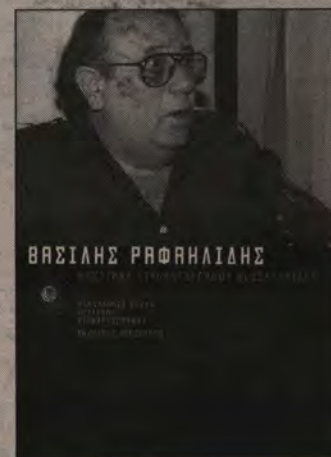
“Στην Ρωσία τα παραπήγματα είναι μια πολύ παλιά μορφή κατασκευής. Κατά κάποιον τρόπο εκφράζουν την νοοτροπία μας, η οποία για αιώνες τείνει προς την ιδέα της συλλογικότητας, του να είμαστε όλοι ενωμένοι. Τα πρόσωπα στην ταινία μου, αντιπροσωπεύουν μία συλλογική ταυτότητα η οποία διαμορφώνεται καθώς παρακολουθούμε την ταινία: αυτή είναι η έννοια του "συλλογικού ασυνείδητου" του Jung. Αρκετά από τους χαρακτήρες της ταινίας -οι Friedrich, Jora, Guerka- έχουν έρθει σ' αυτά τα παραπήγματα, μετά την φυλάκιση στα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τα "εγκλήματα" τους. Όταν αποφυλακίζονταν, τους αφαιρούσαν τα πολιτικά τους δικαιώματα, οι κινήσεις τους μέσα στη χώρα ήταν αυστηρά περιορισμένες και οι αρχές τους επέβαλαν κατ' οίκο περιορισμό. Τους έστελναν κυρίως στις επαρχίες, στα Ουράλια και στην Σιβηρία. Ήταν μακριά από δάσκαλους, γείτονες, γονείς, φίλους και εχθρούς και αυτό το ταξίδι τους ήταν στενά συνδεδεμένο με την ίδια την άσχημη μοίρα της Ρωσίας.”

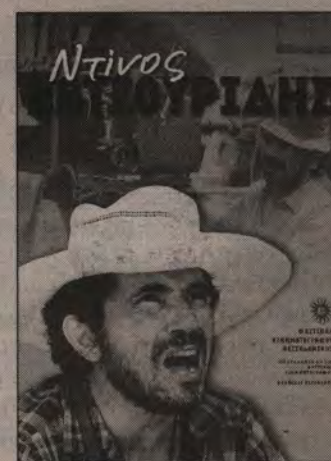
Τιμή: 12.000 Δρχ.

Τιμή: 6.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

Τιμή: 2.000 Δρχ.

**Caffè
Vescovi®**

DAL 1927

**Vescovi,
il caffè è
un'arte**
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο

καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις

τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

Αποκλειστική διανομή για την Ελλάδα.

Accento

SOCIETÀ DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΓΕΩ. ΝΙΚΗ 1, ΔΡΑΓΟΥΜΗ 4 - ΡΟΔΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (031) 249.642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ, Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (01) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

ORDINO
www.ordino.gr

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΡΧΑΙΩΝ BYZANTINΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ

Το Μουσείο Αρχαίων Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μουσικών Οργάνων ιδρύθηκε το 1997 για να φιλοξενήσει 200 και πλέον όργανα τα οποία υπήρξαν ανάμεσα στο 2800 π.Χ μέχρι τις αρχές του αιώνα μας.

Η αρχιτεκτονική του χώρου, ο διάκοσμος, τα μουσικά όργανα δημιουργούν μια μοναδική ατμόσφαιρα και προδιαθέτουν τον επισκέπτη να αποδράσει στον κόσμο της Αρχαίας Βυζαντινής και Μεταβυζαντινής Μουσικής 5000 ετών.

Παράλληλα οι χώροι του Μουσείου, το φουαζέ και το αμφιθέατρο μπορούν να φιλοξενήσουν μουσικές εκδηλώσεις, φεστιβάλ, εκδηλώσεις τέχνης, σεμινάρια, συνέδρια, κοκτέϊλς και φιλικές συναντήσεις.

MUSEUM OF ANCIENT GREEK BYZANTINE AND POST BYZANTINE MUSICAL INSTRUMENTS

The Museum of Ancient Greek, Byzantine and Post Byzantine Musical Instruments was established in 1997, in order to give home to over 200 musical instruments, dating from 2800 B.C. until the early 20th century.

The architecture of the halls, the decor, the musical instruments create a unique atmosphere, urging visitors to escape into the 5000 year-old world of Ancient Greek and Post Byzantine Music.

The Museum's halls, foyer and amphitheatre may also be used for music events, festivals, art meetings, seminars, congresses, cocktail parties and friendly gatherings.

ΟΜΙΛΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατούνη 12-14, 546 25 Θεσσαλονίκη Τηλ. 031 555 263-5
Ωρες λειτουργίας: Καθημερινά 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Δευτέρα 9:00 - 15:00

PIRAEUS BANK GROUP

12-14, Katouni Str. 546 25 Thessaloniki Tel. 031 555 263-5
Running hours: Daily 9:00 - 15:00, 17:00 - 22:00 Monday 9:00 - 15:00

FOUNTAIN®

Ηλεκτρικές συσκευές ζεστών ροφημάτων
κατάληγες για:

- γραφεία
- ινστιτούτα αισθητικής
- κομμωτήρια
- τουριστικά γραφεία
- κυλικεία
- εμπορικά καταστήματα
- νοσοκομεία

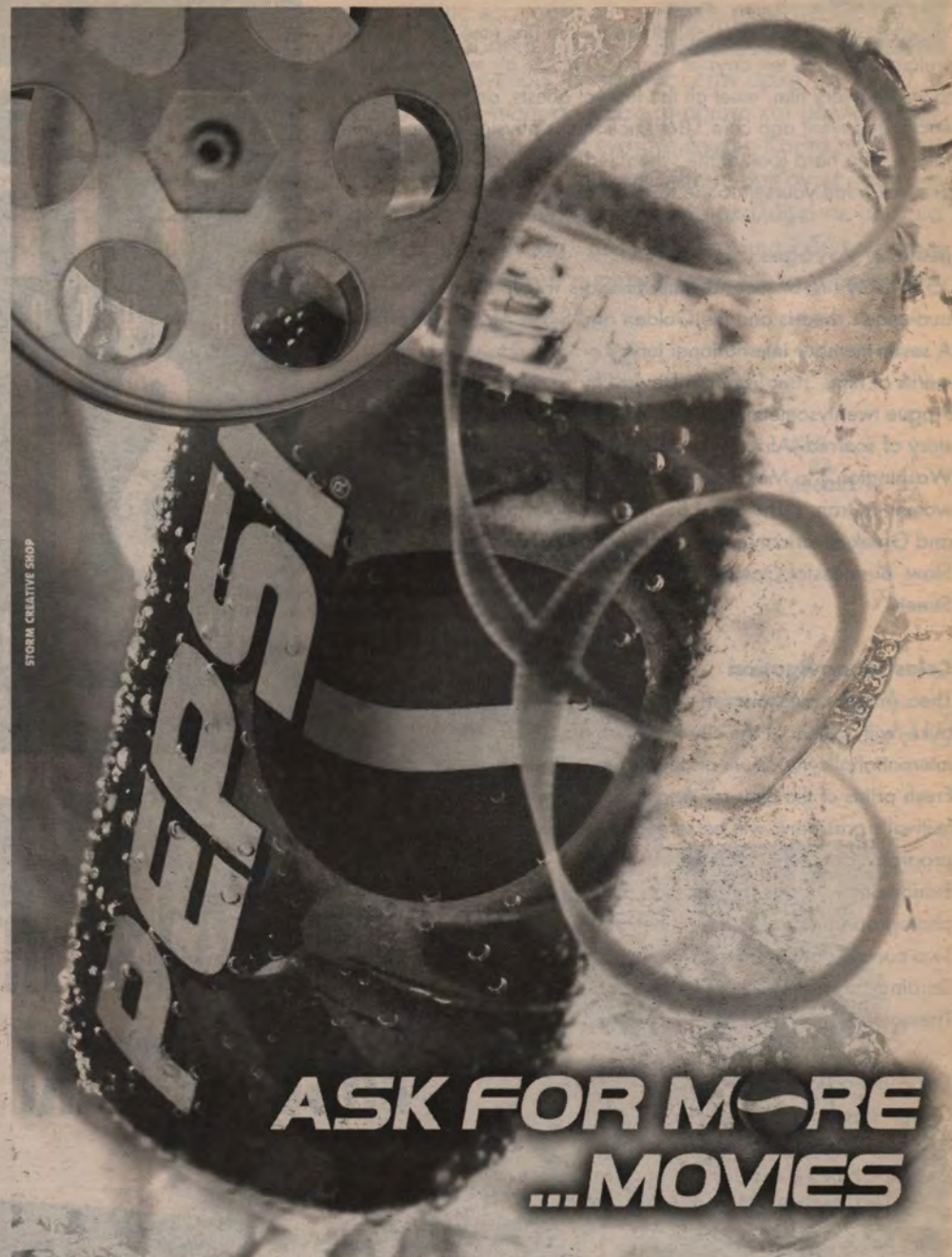
28 διαφορετικές
υπέροχες γεύσεις
(προϊόντα ειδικά παρασκευασμένα
από την NESTLE)

- Ποικιλία
- Ποιότητα
- Ταχύτητα
- Καθαριότητα
- Οικονομία

■ Παράδοση και τροφοδοσία στο χώρο σας
■ Ταχύτατο και πλήρες σερβίς

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΠΑΪΚΟΥ 2, Τ.Κ. 546 25, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 508 114, FAX: 508 115

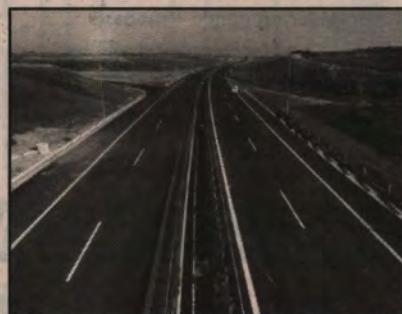
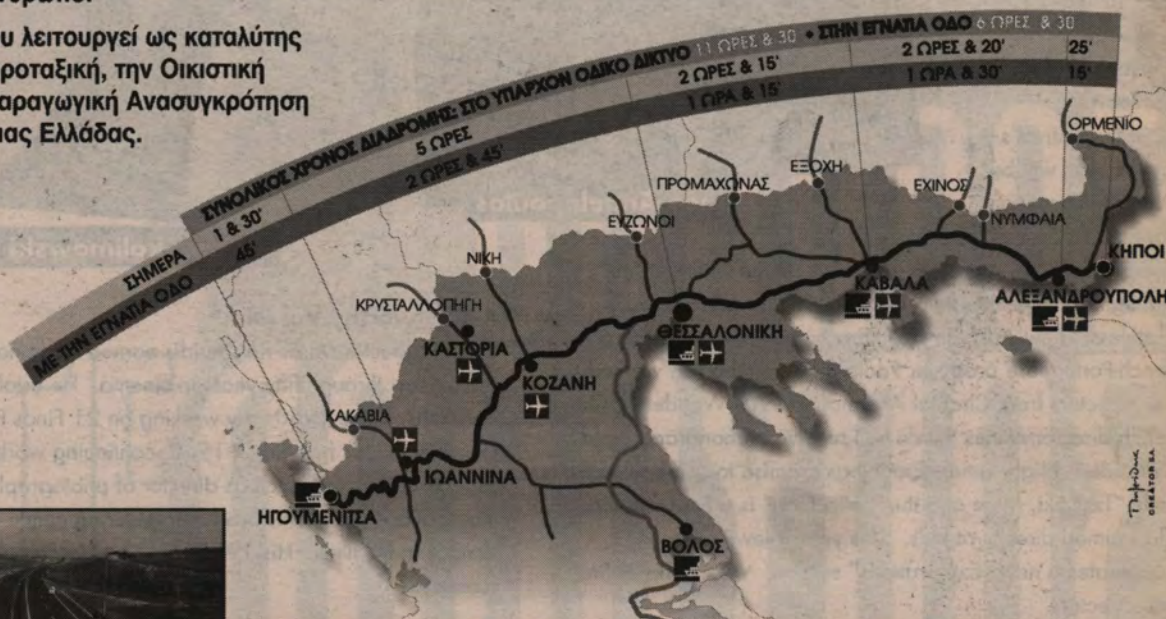

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

Κατασκευάζεται
και ασφαλώς
ολοκληρώνεται

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.

- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

Πυλαία - Κήποι
Κόμβος Αρδανίου

Εξωτερική Περιφερειακή Θεσσαλονίκης
(Λαγκαδάς - Δερβένι)

Γρεβενά - Κοζάνη (Δ. Μακεδονία)

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	121 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗ (92 χλμ παραδόθηκαν σε κυκλοφορία έως τον Αύγουστο του 2000)	200 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	265 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	94 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2000	

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

• ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
(Εθνικοί πόροι)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
(Ταμείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Ταμείο
Περιφερειακής Ανάπτυξης)

• ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

Whether you've been watching the full moon, enjoying watery sunsets, chasing darkened bars or killing your vision in front of your laptop, time away from the glow of the movie screen is carefully measured and weighed.

To the Lighthouse

Vladimiro Golosinski, the young star of the Greek film "The Fading Light", moved to Greece from the Ukraine six years ago. Director Vassilis Douros discovered the boy, while he was playing violin with his mother in taverns. Both the young actor and director benefited from the presence of renowned actor, Alekos Alexandrakis. In the film, the veteran actor often gives a wordless weight to events, as he plays the grandfather of the small violinist. We liked the shots of the lighthouse and coasts of Chalki and Icaria.

Hidden Lighting

In one scene of Dito Tzintsadze's "Lost Killers", a pair of unthreatening hitmen (from Croatia and Georgia) enter the wrong hotel room. A woman and her grandson freeze and wordlessly abandon the TV for a stare at the intruders. An older gentleman in the bathroom looks up dumbly from his newspaper, when the criminal enters, drops his pistol, and relieves himself. The audience roared at moments like this of tongue-in-cheek humor, found in Georgian-born Dino Tsintsadze's film. The director called his German film a mosaic of cultures. It was a partly autobiographical project, he explained; like his characters, he too has lived illegally in his adopted country. Greek director Dimitris Koutsibasakos (one of several up-and-coming directors leading film press conferences) lauded the film's ability to make the most of its low-budget parameters (29 days, nonactor cast). Tsintsadze hasn't forgotten Georgian cinema's struggle. His next project will be about a young boy who sprouts wings.

Public Spotlight

Maybe it's unsporting to talk about numbers, but here's the latest tally of the public's competition film choices. True to its title, Makoto Shinozaki's "Not Forgotten" retained the lead yesterday. The film's about a reunion of Japanese World War Two veterans. At 4,221 votes, it was a slender 99 votes ahead of the UK's "Last Resort". Today you can hear the director speak about his film at a 1pm press conference in the high ceilinged Warehouse C. (Greek lesson: "Kalo" = "good". "Kako" = "bad".) On the Greek side of things, "One and One" tickled audiences. (Footnote: The festival vote counters work much faster than the state of Florida.)

Flames of Protest

Director Nikos Zervos protested what he considered a lack of attention paid to Greek films at the festival – by not attending his own press conference for "Vices of Women". One of the film's actors, Spiros Fokas delivered the message of defiance, but went on to speak about the state of Greek cinema. On the sunnier side of things, the film has been in city cinemas for five weeks, and sold

Lights and Cameras In Motion

20,000 tickets. Chose naysayers wrong by attending George Tsemberopoulos' press conference at 1.30 for "Back Door" – a retro look at dictatorship-era Greece, not to mention a boy's coming-of-age story.

Do You Have A Light?

We pity the fool who missed last night's screening of "Cheap Smokes". The film is actor-turned-director Renos Haralambidis' follow up on his ultra-indie "No Budget Story". Don't be fooled by Renos' flashy public persona and talent at stand-up comedy, he reveals a more tortured soul in his tale of a man and a woman who connect and share just one night (and kiss) in Athens. Greece's most popular private will entertain the press at 2pm.

Into the Spotlight

The festival pays tribute tonight to Greek-French director Agnes Varda, by awarding her an honorary Gold Alexander at 8pm, at the Olympion Theatre's Pavlos Zannas theatre. The screening of her new documentary "The Gleaners and I" follows; the film is about people who search for treasures in other people's trash. At 3pm there will be a screening of an earlier documentary short – "One Sings The Other Doesn't" – at Cine Provlita 2. This 1976 film is about two young Parisiennes, their meetings at different stages in their life, and awareness of what it means to be a woman. Among her many accomplishments, the director has been dubbed "The Grandmother of the French New Wave" and made thirty films of all lengths.

Nightlights

On Tuesday evening, Mark Hadzipateras unveiled his first individual Thessaloniki exhibition, as a part of the New Horizon's dedication to sharing its favorite artists with the festival public. The "One Time One Dream" exhibit is a short walk away, at 72 Mitropoleos Street, at the Kalfayan Gallery. Just look for a bright sign, and descend a flight of stairs into Hadzipateras' world of colorful and black and white canvases. It's otherworldly stuff populated by a mix of human and machine forms, and attention-grabbing patterns.

An Inner Glow

As more and more of the international competition films are making their way onto Thessaloniki screens, two directors will address questions about their works. At 12.30 David Green Gordon will talk about the making of his intense look at a both warm and cruel rural America, "George Washington".

Tripping the Lights Fantastic

The time has finally come for the party that no one dares to miss. (Honestly.) It's the New Horizon's Party. The adventures begin at Mylos at 11pm and continue as long as your dancing feet last (be it to Greek music or the "foreign" variety).

"I know that there is good when I see my friends." – A love-smitten 12 year-old, in David Gordon Green's "George Washington".

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 80 ΠΕΜΠΤΗ 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2000

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΥΤΕΡΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ,
ΑΝΘΩΣΤΕΝΗΣ ΞΟΦΑΙΝΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΙΛΑΡΔΑΣ, ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΔΟΥ, ΤΖΕΝΝ ΝΑΥΑΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΥΡΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΤΕΛΕΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

